

„Nowa Reformy” wychodzi codziennie rano.

Prenumerata wynosi:

W mieście	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
z dostawą do domu	Mk	Mk	Mk	19000 Mk
W Polsce				14000
z przesyłką pocztową				14000
W innych państwach				34000

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy” w Krakowie.

Redakcja: ulica Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 1. 3. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla rozmów zamieszkałych 1572.

Nr P. K. O. 140.956; Konto Ziemski Bank Kredytowy w Krakowie.

Telekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca.

Cena numeru pojedynczego wszędzie 500 Mp.

NOWA REFORMA

Stanley Baldwin

Kraków, 26 maja.

Opinia konserwatywna w Anglii wskazywała w pierwszej chwili lorda Curzona jako następcę Bonar Lawa. Wkrótce jednak przyszły refleksje dla ducha czasów obecnych wysoce charakterystyczne. Oto Curzon wydał się samym konserwatystom zbyt — konserwatywnym... Z czasów swego wicekrólestwa w Indiach, którymi rządził żelazną ręką, ustalił Curzon swoją opinię niedostępnego arystokraty i bezwzględnie konserwatywnego. Na licznych i wysokich stanowiskach, które zajmował w czasie wojny, utrzymał jeszcze tę opinię, okazując się równocześnie zręcznym dyplomatą i konsekwentnym politykiem. Jest on niewątpliwie osobistością wybitniejszą, niż Baldwin. Mimo to na obecne stosunki wewnętrzne w Anglii uznano go za zbyt twardego, prostolinijnego i kanciastego.

Zamiast powoływać do steru starego arystokratę, raczej uwzględniono to stere, którą reprezentował Bonar Law, sferę wielkiej burżuazji, umiarkowanie konserwatywnej i nieagresywnej w tonie i swoich wystąpieniach.

Były sekretarz osobisty Bonar Lawa — Stanley Baldwin, — nadawał się do tego o wiele lepiej. Urodzony w r. 1867 Baldwin ma teraz lat 56. Zgodnie z tradycją wielkich kupców angielskich, odbył on swoje studia najpierw w historycznej szkole w Harbogu, potem zaś w Cambridge. Ukończywszy studia, wstąpił do fabryki maszyn swego ojca, później zaś zajął stanowisko dyrektora jednego z towarzystw kolejowych. Do polityki konserwatywnej wszedł jako sekretarz Bonar Lawa, lecz przez dłuższy czas nie wybił się niczym pod względem politycznym. Dopiero w r. 1917 powołano go na stanowisko sekretarza stanu w kanclerstwie skarbu, gdzie pracował cztery lata. W r. 1921 na miejsce sir Roberta Horna objął tę funkcję, po roku zaś Bonar Law, formując swój gabinet, powołał go na stanowisko kanclerza skarbu. Baldwin wniósł do polityki finansowej angielskiej całą trzeźwość swego kupieckiego rozumu. Przedewszystkiem zabrał się do skonsolidowania długów, zapowiedział publicznie, że Anglia zapłaci swoje długi co do pensa i wstał do budżetu, jako pierwszą ratę na umorzenie długów, kwotę 40 milionów funtów. Motywował to tem, że nie należy całego ciężaru długów wojennych zwałować na następnego pokolenia, które nie są odpowiedzialne za wywołanie i prowadzenie wojny. Generacja, która uważała za potrzebne wojować, musi także i płacić wedle możliwości. Równocześnie jednak Baldwin przeprowadził szereg oszczędności, szczególnie w budżecie wojskowym tak, że mimo wstawienia owej raty na umorzenie długów, zyskał blisko 100 milionów funtów nadwyżki dochodów, wskutek czego mógł obniżyć najdotkliwszy podatek dochodowy o 10 proc.

Skarb w gabinecie Baldwin'a objął sir Robert Home, Szkot z pochodzenia, urodzony w r. 1871. Studiował w Edynburgu prawo i filozofię, poczem habilitował się z filozofii ścisłej. Wkrótce jednak przerzucił się do advokatury, w której uzyskał rozległą klientelę w sprawach handlowych. W r. 1917 powołany został na stanowisko generalnego dyrektora komunikacji lądowych, w dwa lata później został ministrem pracy, w rok potem ministrem handlu, w roku zaś 1921 kanclerzem skarbu po raz pierwszy. Politycznie należy Home do grupy unionistów Chamberlaina, która kolaboruje obocznie z konserwatystami.

Przy tworzeniu gabinetu Baldwin'a głównie zainteresowanie skupia się jednak na resorcie spraw zagranicznych, od tego bowiem, w jaki sposób będzie on obsadzony, zależy będzie dalsze stanowisko Anglii w sprawie reparacji niemieckich w ogólności, w sprawie zaś okupacji zagłębia rurskiego w szczególności. Otóż co do tego właśnie niema dotąd wiadomości pew-

nych. Najpierw mówiło się o tem, że Curzon ustępuje, potem że zostaje, teraz zaś znowu nadeszły wiadomości, jakoby Curzon definitywnie zdecydował się ustąpić, tękę zaś spraw zagranicznych miał objąć lord Derby.

Stanowisko Curzona w sprawie reparacji i okupacji Rury jest znane. Daleki od germanofilstwa, Curzon dążył jednak wyraźnie do definitywnego rozwiązania problemu reparacji i zlikwidowania okupacji Rury wedle programu, który w wielu punktach odbiegał od planów Poincarego. Jeżeliby miejsce Curzona zajął Derby, to sytuacja zmieniłaby się prawdopodobnie o tyle, że z pośród wszystkich konserwatywnych mężów stanu właśnie lord Derby jest znanym z najdalej posuniętego swego frankofilstwa. Reprezentuje on ideę najściślejszego współdziałania Anglii z Francją i pozostawienia jej w stosunku do Niemiec zupełnie wolnej ręki.

Edward George Derby prowadził od października r. 1915 akcję werbunkową do armii angielskiej, potem stał na czele komisji dla obrony w powietrzu, w roku 1916, po krótkim okresie podsekretarstwa w ministerstwie wojny, objął ten resort jako minister, wreszcie od 1918 do 1920 r. był ambasadorem angielskim w Paryżu. Gdyby się sprawdziło, że Derby obejmuje w gabinecie Baldwin'a sprawy zagraniczne, oznaczałoby to, że nowy rząd konserwatywny porzuci dotychczasową chwycną i niezdecydowaną politykę w kwestii reparacji i staje stanowczo na stanowisku popierania Francji.

SKŁAD GABINETU BALDWINA.

Wiedeń, 25 maja (PAT). „N. W. Abendblatt” donosi z Londynu, że nowy gabinet będzie miał następujący skład:

Prezes i kanclerz skarbu Baldwin, minister spraw zagranicznych Curzon, minister wojny Derby, minister spraw wewnętrznych Bridgeman, lord prezydent rady Salisbury, lord kanclerz Cave, minister bez teki Austin Chamberlain, kanclerz księżstwa Lancaster sir Robert Cecil, sekretarz stanu dla Indii Peel, sekretarz stanu dla kolonii ks. Devonshire, minister zdrowia Neville Chamberlain, prokurator królewski Hogg, minister handlu lord Greane, minister rolnictwa N. Souber, minister wychowania Wood, minister pracy Barlow.

Komisa budżetowa przeciw funduszowi dyspozycyjnemu

Warszawa, 25 maja (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej pod przewodnictwem posła Głubińskiego (Z. L. N.) poseł Sanojca (P. S. L. Wyzwolenie) referował sprawę 2 prowizorjów budżetowych. Pierwsze prowizorium dodatkowe na I kwartał roku bieżącego, zawierające a) kredyty w sumie 11 miliardów na pomoc dla samorządów, b) kredyty w sumie 10 miliardów na zakup przez rząd zlikwidowanych dóbr ziemskich, zostało jedynomyślnie przyjęte.

Następnie poseł Sanojca referował prowizorium budżetowe za drugi kwartał roku bieżącego, zawierające wydatki państwa za czas od 1 kwietnia do 30 czerwca br. Po referacji posła Sanojcy zabrał głos poseł Zdziechowski (ZLN) i w imieniu swego klubu złożył oświadczenie, że Z. L. N. nie mając zaufania do rządu, nie będzie głosował za artykułem 3, przewidującym fundusz dyspozycyjny dla prezesa Rady ministrów w kwocie 310 milionów i fundusz dyspozycyjny dla ministra spraw zagranicznych w sumie 1 miljarda 350 milionów. — Oświadczenie posła Zdziechowskiego poparli przedstawiciele klubów P. S. L. Byrka, przedstawiciel Ch. D. Chaciński, w imieniu klubu Ch. N. poseł Jaroszyński i przedstawiciel klubu ukraińskiego poseł Wasylczuk, zaś przedstawiciele klubu niemieckiego pos. Piesch i klubu żydowskiego Schreiber złożyli oświadczenie, że

nie będą głosowali za pierwszą częścią art. 3 przewidującą fundusz dyspozycyjny dla prezesa rady ministrów.

Za przyjęciem obu pozycji art. 3 wypowiedzieli się przedstawiciele następujących klubów: P. P. S. Moraczewski, Wyzwolenie Rudziński, N. P. R. Chądzyński.

Przy głosowaniu fundusz dyspozycyjny dla prezesa rady ministrów odrzucono 21 głosami przeciwko 9, zaś pozycja funduszu dyspozycyjnego dla ministra spraw zagranicznych została odrzucona 17 głosami przeciw 13. Referentem na plenum wybrano posła Zdziechowskiego (Z. L. N.)

Z komisji wojskowej

Warszawa, 24 maja.

(Bataljony celne, zastąpione przez policję. — Niefortunną umową z sochaczewską fabryką prochu. — O pociągach winnych do odpowiedzialności karnej).

Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji dla spraw wojskowych przedstawił ministerstwo spraw wewnętrznych, p. Bocheński, z komunikacją, że ministerstwo spraw wewnętrznych zdecydowało się na zastąpienie bataljonów celnych przez państwową policję. Ministerstwo zamierza w najbliższym czasie przeprowadzić rekrutację ochotniczą i w ten sposób zwolnić szeregowych baonów celnych do dnia 1 lipca b. r.

Następnie szef kontroli wojskowej, wiceminister Wejert, odpowiedział na interpelację p. Załuski w sprawie sochaczewskiej fabryki prochu, która nie wypełnia swojego zadania. — Wiceminister oświadczył, że towarzystwo sochaczewskiej fabryki otrzymało dotąd 110 milionów marek, przedstawiających wartość w porównaniu z każdorazowym kursem dolara 7½ miljarda marek. Fabryka ponadto otrzymała od rządu maszyny i dotychczas nie wyprodukowała żądanych ilości prochu. Obecnie są prowadzone pertraktacje, celem zmiany kontraktu i zabezpieczenia interesów skarbu.

Posel Załuska oświadczył, że poszczególne funkcjonariusze fabryki sochaczewskiej powinni być pociągani do odpowiedzialności karnej, oraz, że nie zadowolona go odpowiedź przedstawicieli rządu. Posel Załuska postawił wniosek, aby wybrać komisję z pięciu posłów dla zbadania wszystkich kontraktów ministerstwa spraw wojskowych z poszczególnymi towarzystwami, produkującymi na użytek obrony państwa.

Wniosek przyjęto. Oprócz tego przyjęto wniosek tegoż posła następującej treści: Komisja wzywa ministerstwo spraw wojskowych do przeprowadzenia w sprawie sochaczewskiej fabryki dochodów i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

Z Sejmu śląskiego

Katowice, 25 maja.

Katowice, 25 maja (AW). Na onegdajszym posiedzeniu Sejmu śląskiego, odesłano do komisji prawniczej i budżetowej wniosek rady wojewódzkiej w sprawie ustawy w przedmiocie autonomicznej służby państwowej. Wniosek rady wojewódzkiej w sprawie przyznania kredytu w wysokości 350 milionów mkp. na utrzymanie dzieci chorych na gruźlicę w sanatoriach i kolonjach wakacyjnych dla młodzieży przyjęto w drugim i trzecim czytaniu wraz z rezolucją posła Wiechuley, aby przedewszystkiem uwzględniono dzieci rodziców biednych oraz sieroty. Następnie odesłano do komisji prawniczej rezolucję rady wojewódzkiej w sprawie rozszerzenia terytorjalnej właściwości najwyższego trybunału administracyjnego w Warszawie na województwo śląskie. Drugie czytanie o ochronie dzierżaw, odroczone celem porozumienia się z władzami centralnymi, poczem przyjęto w drugim i trzecim czytaniu wniosek w sprawie roku obrachunkowego w administracji gminnej i powiatowej górnośląskiej części województwa śląskiego, wreszcie odesłano do komisji budżetowej i aprowizacyjnej wniosek w sprawie petycji śląskiej spółki

mleczarskiej o zapomogę, oraz przyjęto w drugim i trzecim czytaniu projekt ustawy w przedmiocie wojewódzkiego urzędu ubezpieczeń. Następne posiedzenie Sejmu śląskiego w

Wielki strajk i rozruchy w Dortmundzie

Duesseldorf, 25 maja (AW). Sytuacja w dotkniętym strajkiem okręgu dortmundzkim przedstawia się według komunikatu Havasa następująco: Liczba strajkujących przekroczyła już obecnie 50.000, a ruch przybiera z każdym dniem na sile. Onegdaj odbyło się w Dortmundzie manifestacyjne zgromadzenie strajkujących, w którym wzięło udział przeszło 30.000 osób. Doszło przytem do starcia z policją, która użyła nawet palnej broni. Raniono cały szereg osób. Wbrew twierdzeniom nacjonalistów strajk w Dortmundzie wywołany został na znak protestu przeciw niewystarczającemu placom organizatorami jego byli socjaliści a komuniści objeli kierownictwo dopiero po wybuchu.

Duesseldorf, 25 maja (AW). Agencja Havasa podaje, że komunistyczni przywódcy strajku w Dortmundzie spodziewają się rychłego ogłoszenia republiki robotniczej w zagłębiu Ruhr.

Zajęcie Gelsenkirchen przez komunistów

Gelsenkirchen, 25 maja (PAT). Komuniści urozadzili swą kwatery główną w gmachu prefektury policji, gdzie zniszczyli meble i urządzenia biurowe oraz podpalili archiwum. Komuniści opanowali całkowicie miasto. Dokładna liczba zabitych i rannych w ostatnich walkach nie jest jeszcze znana.

Wiedeń, 25 maja (AW). W uzupełnieniu informacji o stosunkach panujących obecnie w Dortmundzie, podaje „Neue Fr. Presse”, że sytuacja tak dalece się zaostrzyła, iż nawet Francuzi zwracają baczną uwagę na przebieg strajku. Zapowiedziano też wzmocnienie załogi w Dortmundzie do 5.000 osób. W onegdajszych walkach policji z prowodyrami ruchu, raniono ciężko między innymi 6 urzędników. O właściwym kierownictwie całej akcji, świadczy najlepiej fakt, że wybitnie komunistyczna część robotników budowlanych i przemysłu drzewnego, postanowiła przylączyć się do strajku, prócz tego stwierdzono, że przywódcy ruchu, są tylko narzędziami elementów, znajdujących się zewnątrz miasta. Dortmundzkie zakłady przemysłowe, w których praca odbywa się jeszcze, zorganizowały na własną rękę ochronę swoich budynków.

Monastyr, 24 maja (PAT).

W Gelsenkirchen spłądowano kilka sklepów z żywnością. W kościołach Borusia, Germania i Holland wyrzucili komuniści pracujących robotników. Policja przy użyciu broni usunęła komunistów z kościoła Borusia i Germania. Wśród komunistów jest 3 zabitych i kilku rannych.

Zaniepokojenie w Niemczech

Berlin, 25 maja (AW). Kunktatorska taktyka kanclerza Cuno w sprawie odpowiedzi na noty państw sprzymierzonych nie spotkała się z aprobatą opinii publicznej, lecz przeciwnie budzi coraz większe zaniepokojenie. Pominiwszy już odmienne poglądy socjalistów w tej sprawie, również prasa demokratyczna w ostatnich czasach zdradza coraz większe zaniepokojenie z powodu stałego przesuwania terminu odpowiedzi na noty. „Welt am Montag” np. zamieszcza artykuł, którego autor zapytuje wprost,

kiedy odpowiedź ta nastąpi, dowodząc, po wskazaniu na szybki spadek marki niemieckiej i postępujący wzrost drożyzny, że rząd powinien się liczyć nie tylko z kupieckim honorem, lecz przedewszystkiem z przyszłymi losami narodu niemieckiego. Autor przestrzega przed zbyt późnym opóźnieniem terminu odpowiedzi, będąc przekonany, że świat powita chętnie raczej mniej dokładną, lecz bardziej nadającą się do dyskusji odpowiedź, byleby uczyniona ona była w krótkim czasie.

Nieprzyjęta dymisja Poincarego

Warszawa, 25 maja (AW). „Kurier Polski” donosi z Paryża, że wczoraj wybuchło nieoczekiwane przesilenie gabinetowe wskutek odmownego stanowiska senatu, który nie chciał uznać się za kompetentny trybunał do osądzenia aresztowanych deputowanych komunistycznych. Poincare przedstawił Millerandowi prośbę o dymisję gabinetu. Millerand nie przyjął jednak dymisji.

POWODY DYMISJI POINCAREGO.

Paryż, 25 maja (PAT). Niezwłocznie po zapoznaniu się z decyzją trybunału senatorskiego stwierdzającą niekompetencję w sprawie Cachina, minister sprawiedliwości Colrat złożył na ręce Poincarego swoją dymisję. Poincare odpowiedział Colratowi, że decyzja trybunału godzi w cały gabinet, który jedynomyślnie postanowił zastosować represję przeciw komunistom. Poincare zwołał posiedzenie gabinetu celem omówienia sytuacji. Większość członków gabinetu wyraziła zdanie, iż orzeczenie trybunału

ma charakter zwykłego rzeczenia wydawanego na podstawie procedury sądowej i nie jest bynajmniej wymierzony przeciw polityce rządu stałe popieranej przez obie Izby. Ministrowie podnosili zwłaszcza olbrzymi sukces przemówienia Poincarego, wygłoszonego wczoraj popołudniu w Izbie, sukces stwierdzający większe, niż kiedykolwiek poparcie polityki reparycyjnej rządu. Poincare obstał jednakże przy swojej decyzji zgłoszenia dymisji. Prezydent Millerand przyjął do wiadomości argumentację ministrów i zwrócił uwagę na trudności, jakie spowodowałyby dymisja gabinetu, cieszącego się trwałym zaufaniem kraju. Wobec tego Poincare zdecydował się cofnąć dymisję. Liczni senatorowie, obecni na uroczystościach Pasteurowskich, oświadczyli, że zamierzają spowodować dyskusję w Senacie, któraby umożliwiła stwierdzenie drogą głosowania, że orzeczenia trybunału senatorskiego ma charakter wyroku sądowego i nie zmniejsza zaufania dla Poincarego.

MARJA CZESKA-MACZYŃSKA.

Pani na Rozwiciu

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy).

— Oudny chłopak! — uśmiechnęła się miss Ewelina, odgarniając grzywę swych włosów. — fyle w nim życia!

— Zbyt rwałe strumienie, nigdy nie są głębokie — zauważył sentencjonalnie Wart.

— Co? Pewno. Ale też w nich nigdy woda nie gnije — odrzuciła Angielka. — Wiesz, Wart, dzwienie się nieraz, skąd się w tobie bierze marz białata, kiedy stanowcza z natury więcej nadawałbyś się na kiegoś filozofa.

— I... dnoża Ewelino, ja się tam wcale nie dziwię twojemu rodzajowi talentu: drobna osobka, drobna sztuka.

— Ciężki człowiek, ciężki dowcip.

— Pass. Jakże ci tam idzie z twoją ostatnią kopką, Magdo?

— Widziałeś?

— Ehe... i pozwolłem sobie troszeczkę porządkować. Nie gniewiesz się... co?

— Dzielę, jest z ciebie poczciwy chłopak.

— Jak się, to nie gryzie — mruknęła Angielka, walcząc ze szklanką, które wczynie spadły z jej ostrego nosa.

W tej chwili dzwoni się otworzyły i weszła dziwnie piękna postać kobieca, wysoka, rosła, o powojnych, majestatycznych ruchach, ze zło-

tą koroną włosów, nad nisko sklepionym czołem. Za nią wszedł Jotekko, a w jego oczach plonął tonaż podziw, tonaż gorący żar uwielbienia, jak przed chwilą, gdy rozmawiał z Magdą Warmińska. Piękna Szwedka przeszła wolno przez salę i usiadła w najciemniejszym kącie. Iwo oddał skrzypce Catalonemu i za chwilę znalazł się przy niej. Jego smagła, nerwowa ręka dotknęła pieszczotliwie zsuwającego się z jej ramienia lisa.

— Stawiam się, stosownie do otrzymanego rozkazu, Ingo.

— Pięknie.

— Catalonni będzie grał.

— Tak... proszę cię, zamów mi nieśmiertelny kotlet i białe wino. Głodna jestem.

— Odszedł i powrócił za chwilę. Milczeli, wshuchali w gwar kawiarzy. Wreszcie ona podniosła ku niemu oczy zmiennego koloru morza, spokojne i prawie obojętne.

— Wiesz, wyjadę w przyszłym tygodniu.

— Dokąd? Po co?

— Pytanie padło spiesznie, z chrapliwym akcentem stłumionego niepokoju.

— Na studia malarskie, do moich fiordów.

— Na długo?

— Czy ja wiem, na zawsze może.

Greta postawiła na stoliku wieczernik i Szwedka zabrała się do niej z apetytem. Iwon głowę odwróciła, gniewała go, że ona myśli o zaspokojeniu swoich potrzeb fizycznych, w chwili, gdy on jest przy niej. Trudno... głodna jest... denerwuje go jednak systematyczny, powolny ruch jej szcęk.

Nagła cisza. Stary Catalonni podniósł skrzypce i próbuje strun... Gna...

Jego skrzypce opowiadają jakąś historię żnąwą, bolesną, drgającą żywym tętnem ludzkiej krwi. Skarzy się w nich samotna dusza ludzka i płacze...

Wątlą, śniawa ręka prowadzi smyczek, kosmyk swych włosów na zółtą czoło opadł, fioletowy nos owisnął nad zaciśniętą linją ust. Jak dziób starej, brzydkiej, bezniermie smutnej sowy. Wyświechtany surdut, pełen plan, dopełnia tej dziwnej, smiesznej figury.

Ale Iwo nie widzi komicznej postaci starego Włocha, zadymionej kawiarni, rdyjących jak gdyby w mgłę elektrycznych lamp, on idzie za duszą muzyki.

I zdaje mu się nagle, że w słoneczny dzień letni leży na piasku wybrzeża, a do stóp płyną mu fale drobne, błękatno i rozpryskują się, gwarząc... Mowa biała zatacza kręgi niezgrabne i ciężkie, ma jednak piękna linję lotu. Kiedyś pnąca akcja kwitnie, widzi jej kiście lilijowe, wdycha upojny dech jej kwiecista. O, jak się oskrzy w słonecu piasek pobrzeża, jak mieni się, lyskają, promieniują grzybiety fal.

A to nagle fala wzburzyła się, wspięła, pęka, dziesięć główki wykwitły z niej, jak kwiaty na łacie. Młode, śniade ciała rozbijają fale. Śmiech, krzyk. Tu smagły chłopczyca wodę pętami bije, a opalony rozbyłszy ku końcu łeci, tam mały blondynek o różanych usteczkach płaskatami oczu trze i do brzegu lekliwie dąży. Śmiech i szloch! — Słonce i śmiech!

Iwo czuje go w duszy, równie radosny, jak to słonce wiosenne, budzące, błogosławiące, jak to wonne okieście akcji blado-łilijowej.

— Iwon...?

Spojrzała na Ingeborgę Wolfström, jak gdyby zbudzony ze snu, oczyma, w których radość była bezniermia i cisza słoneczna. Piękna Szwedka pochylała się lekko. Zawrotna woń perfum konwaljowych otoczyła go, jak wyołgnięte ramiona.

— Jędz że mną...

Szept był cichy, ale władczy, jak rozkaz, nędnoszący oporu, przosłiznął się jednak po jego zasluchanej jaźni. Obec, dalekie wolanie, nie rozpalające krwi i nie budzące zmysłów.

Nie odpowiedział, słuchał dalej gry starego, ale nastroj uleciał bezpowrotnie, nie mógł już odnaleźć rozstaniecznego morza, ni wizji dzieciaków rozczesanych.

A Ingeborga Wolfström powtórzyła po chwili milczenia i akcentem prośby:

— Jędz że mną.

Z pod smyczka Cataloniego płynęła teraz melodia gorąca, jak żar upałego lata.

Czarny lis zsunął się z ramienia Ingeborgi i leżał na jego ręce puzysty i ciepły, pachnący jeszcze jej ciałem.

— Na długo?

— Ledwo dostrzegaliśmy, drwiący uśmiech zwycięzcy przesunął się po jego ustach. Kobieta dostrzegła uśmiech i znowu chłodna się stała i wyniosła.

— Na jak długo zechcesz — rzuciła nieobdarła i dokończyła obojętnie prawie: parę dni...

— A potem?

— Ja się nie zatrzymam, bo także należę do tych, którzy lubią zmianę. Dłuzsze wzajemne pozycje sprawia, że z kochanką staje się małż, posiadający wszystkie wady męża, a nie mający jego zalet.

— Ostruga bez cytryny, lub odwrotnie. Stuchaj, Ingeborgo, jak Catalonni gra, czuje się prawie upalny dech lata, tęsknotę kwiatów rozkwitłych... Piękne jest życie, jeżeli człowiek umie od czasu do czasu wnieść się ponad linję ziemi. Słoneczny lot w kraj, w którym wszystko jest cudnym.

Urwała się melodia w pół tonu, Catalonni do kart wrócił, ale przysłał oczy starego gorzkiej i echo jego pieśni drżało jeszcze w dusznych słuchawców. Iwon ręce na kolanach spłótła, a wreszcie rzucił:

— Ten stary jest najcenniejszym skarbem tej nory i gdyby mi powiedziano: Wybierz sobie stad, cokolwiek zechcesz — ja zabrałbym tylko tego starca z głową papugi, bo nieśmiertelne piękno jest w jego muzyce.

— Bardzo pochlebne dla reszty. — Szepnęła Ingeborga. W smukłej, ale sfernej jej ręce drżał trochę kieliszek wina, gdy go miała do ust.

Teraz prawdopodobnie nie jadłaby już z takim apetytem — ze złościwa radością myślał Iwo.

(D. c. n.)

Odwet za wydalanie Polaków

Obecnie wkroczył rząd polski bardzo słusze na drogę odwetu za wydalanie Polaków z Rzeszy niemieckiej. I tak za wydalanie 12 obywateli polskich z Niemiec, wydał rząd polski 12 pastarów, obywateli niemieckich, znanych hakatystów. Oto nazwiska i kwalifikacje wydalonych pastarów:

- 1) Otto Melhorn z Torunia, tajny działacz niemiecki, odradził Niemcom wyprawienie się z Polski;
- 2) Johannes Schreter z Kęsowa, działacz antypaństwowy, utrzymywał tajny kontakt z działaczami niemieckimi za granicą, których rozkazy w swoim obwodzie pilnie wykonywał;
- 3) Maks Lehner, podjudzał ludność niemiecką przeciwko miejscowej ludności polskiej, która w Nowym-Mieście pow. libawskiego stanowi ogromnie przeważającą część mieszkańców;
- 4) Paweł Heck z Wądoła, powiat świętokrzyski, utrzymywał tajną łączność z działaczami niemieckimi z zagranicy, ektryty i przewrotny działacz niemiecki;
- 5) Alfred Schöbner z Mokrego, pow. chojnicki, tajny działacz Deutschtumsbundu i agitator antypolski;
- 6) Artur Schroeder z Kołomyż, pow. chojnicki, agitator Deutschtumsbundu;
- 7) Arnold Frewer ze Smentowa, pow. gniewski, zacięty Niemiec-hakatysta, nieprzejednany wróg wszystkich, co polskie;
- 8) Henryk Heidt z Narzyna, powiat działowski, znany hakatysta, zacięty wróg polskości, kazał dzwonić powitalnie przy wkraczaniu bolszewików w 1920 roku, za co był internowany, konfirmantem-Mazurum nie chciał udzielać religii w języku polskim, żona jego była czynny udział w hakatystycznym „Hausfrauenvereinie“;
- 9) Herman Mund z Więcborka, pow. Sępólno, działacz antypaństwowy i antypolski, u niego zbierają się na tajne konchach Niemcy i pastyrzy niemiecy z całego kraju;
- 10) Wilhelm Dehmlow z Rzecechowa, powiat tomski, hakatysta, działacz antypaństwowy;
- 11) Teodor Bakke ze Stężycy, pow. kartuski, szerczytel germanizacji na polskich Kaszubach, agitator antypolski wśród Kaszubów;
- 12) Eryk Engelbecht z Lissowa, pow. grudziądzki, syn pastora z Tezewa, wydalono go z Polski z powodu udowodnionej mu działalności antypaństwowej, sam też, jako pastor, był filarem akcji germanizacyjnej w powiecie grudziądzkim i działaczem antypaństwowym.

Województwo pomorskie komunikuje: Rząd niemiecki wydał niedawno z Niemiec 78 obywateli polskich. W odwet na to województwo pomorskie, w myśl wskazówek, otrzymanych od prezesa rady ministrów i ministra spraw wewnętrznych jcm. Sikorskiego, wydał z Polski 156 obywateli niemieckich (za każdego Polaka dwóch Niemców).

Z kroniki lwowskiej

(Zjazd dermatologów. — Uroczystość Kopernikowska. — Uczczenie uczestników powstania 1863 r.).
W czasie Zielonych Świąt odbyło się w Lwowie drugie doroczne zebranie Polskiego Towarzystwa dermatologicznego. Zjazd był nader liczny przy udziale uczestników z Warszawy, Wilna, Poznania, Krakowa, Łodzi, Lublina, Kalisza, Białegostoku i t. d. W niedzielę otworzył zjazd prezes Towarzystwa, dr Bernhardt z Warszawy, poczem rozpoczęto właściwe prace zjazdu wykładem prof. dr. Kowalskiego na temat: „Rozwój metod badania w dermatologii“. W niedzielę wieczorem w salach hotelu George'a odbyła się wspólna wieczerza. Program drugiego dnia był również obfity, a obejmował kilkanaście fachowych wykładów lekarzy ze wszystkich dzielnic Polski.

Dermatologowie warszawscy w poniedziałek w południe złożyli wspaniały wieniec na ementaryzu „Obrońców Lwowa“. Ponadto pozwalowskiej uczestnicy zjazdu złożyli okazałą kwotę na fundusz „wzrostu i siłoty po obrońcach Lwowa“. Późnym wieczorem zakończyły się obrady przemówieniem prof. Krawczyńskiego, który podkreślił obfity dorobek naukowy tegorocznego zjazdu. Jako miejsce następnego zebrania wybrano Kraków. Wieczorem tegorocznego dnia na zakończenie zjazdu zebrali się uczestnicy w gościnnych salach profesora Łukasiewicza.

Uroczystość obchodu 450 rocznicy urodzenia Mikołaja Kopernika, zorganizowana przez komitet lwowski, rozpocznie się nabożeństwem w Bazylice archidiecejalnej. Po nabożeństwie zorganizuje się pochód, w którym wezmą udział profesornie szkół akademickich „in gremio“, za nimi inni członkowie towarzystw naukowych lwowskich, dalej młodzież szkół akademickich, następnie publiczność. Pochód przybędzie przed gmach (posejmowy) uniwersytetu, gdzie z balkonu przemówi do publiczności prof. dr. Weyberg, poczem pochód rozwinie się, profesornie zaś, jako też reprezentanci towarzystw naukowych, przedstawiciele władz i zaproszeni goście udażą się do auli, gdzie odbędzie się uroczysta akademja.

Dnia 30 bm. odbędzie się w auli uniwersytetu Jana Kazimierza podniosła uroczystość wręczenia honorowych doktoratów dla uczczenia 60 rocznicy powstania styczniowego wybitnym uczestnikom powstania i uczonym, a to: drowi Władysławowi Chokowskiemu, Wojciechowi Blechowskiemu, dr. Bolesławowi Limanowskiemu, drowi Augustowi Kwaśniewskiemu, Marjanowi Dubieckiemu, drowi Benedyktowi Dybowskemu i inżynierowi Zygmuntovi Mincey. Uroczystość zakończy raut wieczorem w salach reprezentacyjnych uniwersytetu.

Od Administracji „N. Reformy“

Administracja „Nowej Reformy“ otrzymuje prawie codziennie po parę listów z żądaniem przysyłania „Nowej Reformy“ bądź bezpłatnie, bądź po oznajonej cenie dla rozmaitych instytucji i zrzemień. W miarę okoliczności żądania takie uwzględniamy — uwzględniamy jednakże wszystkich a nawet odpowiadanie listowne na nie jest, mimo najlepszych chęci, niemożliwe. Musielibyśmy znaczną część naszego nakładu rozsyłać bezpłatnie a za znaczne musimy, ze sama opłata pocztowa kosztuje miesięcznie 1200 mk. od numeru, tak, że do każdego bezpłatnego numeru, oprócz realnych, a nie tylko wysokich wydatków na druk i papier, musielibyśmy jeszcze tę kwotę dokończyć. Położenie prasy polskiej jest chyba wszystkim dostatecznie znane, niechże więc nam rozmaite stowarzyszenia i zrzemienia nie biorą za złe, jeżeli na przysyłane nam żądania bezpłatnego przysyłania dziennika nie odpowiadamy. Zauważę wreszcie musimy, że jednym z celów wszelkich stowarzyszeń i zrzemień

jest pokrywanie wspólnymi środkami wydatków, na które poszczególne członkowie zdobyć się nie mogą. Administracja „Nowej Reformy“.

KRONIKA

Kraków, 26 maja.

POSIEDZENIA RADY M. KRAKOWA odbędzie się we wtorek i piątek przyszłego tygodnia, tj. w dniach 29 maja i 1 czerwca br.

RUCH BUDOWLANY W KRAKOWIE. W miesiącu kwietniu br. udzielił magistrat konsensów budowlanych we wszystkich dzielnicach miasta 45. Są to przeważnie konsensy na nadbudowę domów. Z udzielonych ogółem zezwoleń w 10 wypadkach zachodzi kwestja budowy nowych domów. I tak: Okręgowy Związek Kas chorych wznosi 3-piętrowy gmach przy ul. Batorego 5, dalej przy ul. Wawrzyńca 1-piętrowy dom czynszowy z oficyną, parterowy dom z poddaszem przy ul. Królówkiej Jądwi 148, willa 1-piętrowa przy ul. Józefińskiej w dzielnicy Podgórze, dom parterowy z poddaszem przy tej samej ulicy, dom parterowy przy ul. Królówkiej 102, dom parterowy w Dąbku, dwupiętrowy dom przy ul. Szkołnej, dalej dwupiętrowy dom przy ul. św. Kingi.

NOWA TARYFA TRAMWAJOWA. Wczoraj odbyło się w magistracie pod przew. wicepr. m. Sarego posiedzenie miejskiej komisji tramwajowej, na którym rozpatrywano uchwały Rady nadzorczej krakowskiej Spółki tramwajowej co do podwyższenia taryfy jazdy tramwajami. Uchwalono przedłożyć Radzie miejskiej do zatwierdzenia następujące ceny biletów jazdy: dla dorosłych 700 mk., dla urzędników, robotników i wojskowych 400 mk., dla dzieci do lat 10 i młodzieży szkolnej 200 mk., za każdy pakunek 700 mk. Karta miesięczna 77.000 mk., za blok zawierający 50 biletów 295.000 mk. Ceny te obliczone są wraz a podatkiem gminnym. Po godz. 10 wieczór obowiązować będą nadal podwójne ceny. Taryfa w razie uchwalenia jej przez Radę miejską, wejdzie w życie w 8 dni po uchwaleniu.

ODZUBY KAMIENNE NA TEATRZE SŁOWACKIEGO. Wczoraj przed południem komisia gospodarcza teatru miejskiego pod przewodnictwem wiceprezydenta Sarego zbadała na miejscu stan ozdób kamiennych na gmachu teatru. Przekonano się, że część ich szczególnie od strony półn.-zach. przez upływ 30 lat jest zwiędzła i grozi niebezpieczeństwem upadku. Kamień pod wpływem mrozów, wilgoci i wibracji kruszy się pod ręką. Wobec tego ze względu na bezpieczeństwo publiczne polecono magistratowi zbadać szczegółowo wszystkie ozdoby figuralne architektoniczne i sztukatek. Wniosek na fasadzie rozmieszczone i usunąć przedewszystkiem te, które grożą upadkiem. Po przeprowadzeniu tych robót sporządzi się szczegółowy projekt odnowienia wszystkich ozdób w dotychczasowym ich rozmieszczeniu i wyglądzie. Również muszą być naprawione oba tarasy na I p. Z tego też powodu będą one zamknięte dla publiczności.

OSTRZEŻENIE DYREKCJI TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Po mniejszych miastach Małopolski i dawnego Królestwa jeździ w roku bieżącym jakis trupa teatralna, która tak układa swoje afisz, że w mieszkaniach tych miast mogą odnieść wrażenie, iż jeżdżą do nich zespół krakowski teatr im. Słowackiego. Śmiałość swą posuwają ci „artyści“ do tego stopnia, iż w pewnych miastach ogłaszają nawet „osobiste kierownictwo“ przedstawień przez znanych reżyserów krakowskich.

Dyrekcja teatru im. Słowackiego tą drogą pragnie zwrócić uwagę władz i kulturalnych sfer miast prowincjonalnych, że w b. sezonie poza Białkiem i Cieszymem zespół teatru nigdzie nie wyjeżdżał i wszelkie samowolne kruszy się z tym teatrem wspólnego nie mają.

Z TARGU. Na wczorajszy targ zwieziono wielką ilość nabiału. Za 1 litr mleka zbiernego 400—900—1000 mk., niesłodzonego 1100—1300 mk., mleka kwaśnego 1000—1200 mk., śmietany słodkiej 2—2500 mk., kwaśnej 4—4800 mk., za 1 kg. maśla 25—27.000 mk., sera 7—8000 mk., jajo 380—420 mk. za sztukę. Drób: kura 25—50.000 mk., kurczeka za parę 15—30.000 mk., kogut 15—25.000 mk., gęś żywa stara 35—60.000 mk., gęś młoda 30—40.000 mk., kaczka 25—30.000 mk., indyk 80—100.000 mk., perliczka 40—60.000 mk. Ryby: za 1 kg. karpia dużego 38—40.000 mk., karpia małego 32.000 mk., szczupak 32.000 mk., lina 30.000 mk., łososi 35.000 mk., świrki 32.000 mk. Jarzyny: ziemniaki za 1 kg. 200 mk., szpinak za 1 kg. 400—500 mk., rzodkiewki za kopę 1—1500 mk., chrzan za kopę 10—12.000 mk., salata zagonowa za główkę 200—300 mk., z inspektów 700—1200 mk., szparagi za 1 kg. 15—20.000 mk., kalafior za sztukę 8—10.000 mk., buraki nowe za wiązkę 4—5000 mk., marchew nowa za wiązkę 2500—3000 mk.

ULGI DLA URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH W MIEJSCOWOŚCIACH KĄPIELIOWYCH. Polskie Stowarzyszenie Złotego Krzyża we Lwowie plac św. Ducha 1 zawiadamia swych członków, że w bieżącym sezonie kąpielowym uzyskało dla członków Stowarzyszenia ulgi i udogodnienia kąpielowe dotychczas w następujących zdrojowiskach i uzdrowiskach: 1) zakład inhalacyjno-solankowo-kąpielowy w Delatynie: 50% zniżki kąpielowej i 50% zniżki taksy lekarskiej. Dział otwarcia zakładu będzie ogłoszony najpóźniej na 15 dni we wszystkich dziennikach. W powyższym zakładzie będzie I, II i III klasa kąpielowa i I i II klasa innałacyjna. 2) Zakład zdrojowo-kąpielowy w Iwoniu w sezonie kąpielowym i III zniżki na kąpiele I kl. 25%, II kl. 33%, III kl. 50%, nadto uwolnienie od opłaty taksy zdrojowej i prawo do korzystania z tanich mieszkań w willech na ten cel przeznaczonych. 3) Zakład leczniczo-kąpielowy w Lubieniu Wielkim w I i III sezonie kąpielowym 50% zniżki od ceny kąpiele. 4) Zakład zdrojowo-kąpielowy w Szczawnicy 10% zniżki od cen przy opłacie za mieszkanie, inhalacje i kąpiele. 5) Zakład kąpielowy w Szwoszowicach w I i III sezonie kąpielowym 50% opustu od cen kąpiele we wszystkich klasach, bezpłatna porada lekarska w zakładzie i uwolnienie od taksy kuracyjnej. 6) W Zakopanem: uwolnienie od opłaty taksy klimatycznej (dla urzędników V i IV stopnia służbowego uwolnienie od połowy taksy klimatycznej). 7) Zakład Zegiestów-Zdrój: w sezonie kąpielowym I 25%, a w sezonie III 20% zniżka w mieszaniach, kąpielach i taksie zdrojowej.

Prawo do korzystania z powyższych ulg przysługuje członkom Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża za okazaniem legitymacji członka Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża za rok bieżący, kopartę legitymacji urzędniczą względnie świadectwem tożsamości. Wspomniane legitymacje zostaną piszawem rozesłane wszystkim członkom.

Uzyskane ewentualnie w dalszym ciągu ulgi i udogodnienia kąpielowe zostaną dodatkowo podane do wiadomości członków. Członkowie zgłaszający się listownie do zarządu Stowarzyszenia Złotego Krzyża o informacje zechcą dołączyć na odpowiedź zaopatrzoną swoim adresem kartkę pocztową lub kopertę już z nalepionym znaczkiem pocztowym.

NOWY RUCH POCIĄGÓW OSOBOWYCH. Dyrekcja kolei państwowych w Krakowie komunikuje: Wobec zmiany rozkładu jazdy pociągów osobowych od 1 czerwca br. odejść z Krakowa już od 31 maja następujące pociągi o zmienionym czasie odjazdu i tak: 1) pociąg osobowy Nr 14 do Warszawy odczędża wcześniej, tj. o godz. 18.55 (a nie o godz. 19.30); 2) pociąg osobowy Nr 914 do Kielc, Radomia, Dębliń, Warszawy odczędża później, a mianowicie o godz. 1.22 (a nie o godz. 1.75); 3) pociąg osobowy Nr 27 do Lwowa odczędża później, a mianowicie o godz. 21.35 (a nie o godz. 20.50); 4) pociąg osobowy Nr 613 do Nowego Sącza, Jasła odczędża wcześniej, bo już o g. 22.30 (a nie godz. 22.40); 5) pociąg pospieszny Nr 440 do Poznania przez Katowice już o godz. 21.55 (a nie o godz. 22.05); 6) pociąg osobowy Nr 16 do Łodzi odczędża już o godz. 22.05 (a nie o godz. 22.55); 7) pociąg pospieszny Nr 6 do Warszawy odczędża już wlede nowego rozkładu jazdy w nocy z dnia 31 maja na 1 czerwca, tj. o godz. 0.05 (a nie o godz. 22.45).

ANONIMOWE GROZBY. Jak nam komunikuje policja, w ostatnich dniach nadeszły do szeregu wybitnych osób w Krakowie anonimowe listy z pogrozkami zamachów przy pomocy bomb. Między innymi otrzymał taki list rektor Natanson. W piśmie ten nieznan autor grozi wysadzeniem w powietrze gmachu uniwersyteckiego. Również pociągnął otrzymał anonimowe zawiadomienie, że gmach uniwersytetu Jagiellońskiego wyłoci w powietrze. Urząd śledczy policyjny otrzymał list anonimowy, by policja nie angażowała się w tropienie sprawców ostatnich zamachów, gdyż główna komenda policji w Warszawie, jak twierdzi anonim, wydała nakaz śledzenia sprawców rzucania bomb. O ile urząd śledczy nie zastępuje się do tego żądania, anonimowi autorzy rozrzucają po mieście odpisy rzekomego rozkazu głównej komendy policji w Warszawie.

TAJEMNICZA KRADZIEŻ BECZKI PROCHU STRZELNICZEGO. W nocy z dnia 24 na 25 bm. skradziono z budynku prochowni Nr 4 w Bronowicach Wielkich pod Krakowem beczkę, zawierającą 100 kg. prochu strzelniczego. Zauważono należy, że gmach prochowni strzeżony jest przez warty, które nie zauważyły w okolicy nie podejrzanego. Natychmiast wdrożono bardzo ścisłe śledztwo w tej sprawie zagadkowej sprawie.

OFRYSZEK PRZEBRANY ZA POLICJANTA. Do sklepu Schreibera przy ul. Florjanskiej przyszedł wczoraj przed południem jakiś pan, który w czasie oglądania towarów skradła materje na przybranie kapeluszy wartości 1½ miliona mk. Jedną ze sprzedanych pianin zauważyła kradzież i spowodowała przytrzymanie złodziejki. Po odobraniu skradzionego towaru, kupowca oddał złodziejce w ręce przechodzącą właśnie koło sklepu posterunkowego policji Nr 892, który aresztując ową kobietę, polecił p. Schreiberowej, by zgłosiła się celem złożenia zeznań w I komisariacie policji, sam zaś odszedł z aresztowaną w kierunku komisariatu. Kiedy właścicielka sklepu w kilka godzin później zjawiła się w biurze komisariatu I, dowiedziała się ze zdziwieniem, że żadnej złodziejki tam nie doprowadzono, oraz że w Krakowie niema wcale posterunkowego z numerem 892. Najwidoczniej rzekomy policjant jest współnikiem złodziejki i oczekiwał na nią w czasie kradzieży, przed sklepem, by w razie jej ujęcia odegrał scenę aresztowania. Za fałszywym policjantem wdrożono poszukiwania.

OFIARA ZAWODU. W czasie prowadzenia wózka w fabryce mydła Rożnowskiego przy ul. Pędzichów, dostał się między wózek, a ścianę 65-letni Stanisław Kurnik, robotnik, przyczem doznał złamania żebra. Po opatrzeniu lekarz pogotowia przewiózł ofiarę zawodu do szpitala św. Łazarza.

ZNOWU UPADEK DZIECKA Z OKNA. Onegdaj w nocy z okna I-go piętra pod 16 przy ul. Krupniczej spadł 8-letni Franciszek Kubaszewski, syn bliźniacza. Lekarz pogotowia stwierdził u chłopca złamania podstawy czaszki. Po udzieleniu pierwszej pomocy, lekarz przewiózł ofiarę mieszczącego wypadku do szpitala św. Łazarza na oddział chirurgiczny.

TANIE KUPNO GARDEROBY DAMSKIEJ. Wczoraj doniósł do policji p. S. Gruenfeld, kupiec, że do sklepu jego przy ul. Grodzkiej 62 przyszło trzech osobników, którzy zażądali smpek do mankietów. Po oglądnięciu towaru, mężczyźni owi wyszli ze sklepu, nie nie kupiwszy. Po ich wyjściu kupiec zauważył brak pudła zawierającego 13 par spodniej garderoby damskiej, wartości 3 miliony marek.

UCIECIE ZŁODZIEJKI LWOWSKIEJ. W ręce policji krakowskiej wpadła 19-letnia Helena Wiślicka, poszukiwana od dłuższego czasu przez policję lwowską. Wiślicka służy we Lwowie w domu kapłana Boehniowicza skradła tam biżuterję i garderobę wartości 80 milionów mk., poczem zbiegła. Większą część ekradzionych rzeczy odebrało.

KRADZIEŻ STRYCHOWE. Na skłodę p. Gold fingera przy ul. Filipa 11 skradziono ze strychu bieliznę wartości 1½ miliona mk.

Również ze strychu domu pod 1. 4 przy ul. Warszawskiej skradziono p. Wanickowej bieliznę wartości 2 milionów mk. Sprawców tych kradzieży dotąd nie ujęto.

KOMUNIKATY I ZAWIADOMIENIA.

Z SYNDYKATU DZIENNIKARZY. Zwyczajne walne zgromadzenie Syndykatu dziennikarzy krakowskich odbędzie się w niedzielę 10 czerwca o godz. 4 po poł. w lokalu Syndykatu przy pl. Szczęśliwym 7. W razie braku kompletu zgromadzenie bez względu na ilość członków odbędzie się w godzinę później. Porządek dzienny: 1) odczytanie protokołu z ostatniego nadzwyczajnego zgromadzenia; 2) sprawozdanie prezesa i komisji kontrolującej; 3) wybory. Wnioski i interpelacje na zgromadzenie należy wnieść w przeciągu 3 dni od ogłoszenia na ręce prezydium.

Z POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI. Posiedzenie wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek, dnia 28 maja 1923 o g. 5 po poł. Porządek dzienny: dr St. Arnold: Uposażenie klasztoru św. Kolumba w Bobbio na tle okoliczności ziem przez Longobardów we Włoszech późniejszych. Dr R. Grodecki: Saliny ziem krakowskiej w wiekach średnich. — Potem odbędzie się posiedzenie administracyjne.

STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ FRANCJI przypomina, że roczne walne zebranie odbędzie się

dnia 27 maja w niedzielę o godz. 11 rano w sali XXXI Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH — (Rynek gl. A-B 39): Poniedziałek, 28 bp. ks. prof. Fel. Hertyński: Filozofja Bergsona; środa, 30 bm. Jan Pietrzycki: Czy Mickiewicz był okultystą?; piątek, 1 czerwca W. Francie: Twórczość dramatyczna J. Voinjovicia. Początek o godz. 7 w.

ODCZYT O ŚWIĄTYNI HERODJAŃSKIEJ. W Kole naukowym Czytelni Towarzystwej (Rynek A-B 40) wygłosi p. M. Jakób, naucz. szk. powsz., we wtorek 29 bm. o godz. 7 wieczór wykład pt. „Świątynia Herodjańska, jako starożytna placówka kulturalna“, z pokazem rekonstrukcji tej świątyni podług najnowszych badań archeologicznych.

Z kraju i ze świata

LOSY KAPŁANÓW POLSKICH W MOSKWIE. AW. donosi z Moskwy: Dnia 23 bm. został wypuszczony na wolność dziekan moskiewski ks. Zielinski, który 2 miesiące przesiedział w więzieniu w Butyrkach.

Arcybiskup ks. Cieplak w dalszym ciągu więziony jest w Butyrkach. W ostatnich czasach władze więziennicze zaczęły się odnosić do arcybiskupa z pewną uwzględnieniem. Obecnie arcybiskupa przeniesiono z ogólnej wielkiej celi do pojedynczej. Pozostali księża skazani zostali i przewiezieni do domu poprawczego pod Moskwą.

NIE CHCĄ WRACAĆ DO ROSJI. Z Warszawy donoszą: Władze polskie swojego czasu wysiedliły kilka tysięcy emigrantów rosyjskich, przebywających nielegalnie na terytorjum Rzeczypospolitej. Emigranci ci mieli się udać do Rosji, korzystając z amnestji, ogłoszonej przez rząd rosyjski. Zgłoszenia miały być składane w poselstwie sowieckim w Warszawie najpóźniej do dnia 1 czerwca. Emigranci rosyjscy niechętnie jednak udają się do Rosji, albowiem dotychczas zaledwie 40 na kilka tysięcy zgłosiło chęć powrotu do Rosji.

ZAPOMOGI DLA PRACOWNIKÓW POLICJI I POCZTY. Dnia 23 bm. odbyła się ostateczna konferencja w ministerstwie skarbu z przedstawicielami związków pracowników kolei i poczty w sprawie przedstawionych postulatów, dotyczących doradniej pomocy materialnej dla tychże pracowników.

Ministerstwo skarbu po trzydniowych portraktacjach oświadczyło, iż godzi się na udzielenie zapomogi bezwarunkowej do posiadających rodziny, z pominięciem samotnych i pracowników wyższych kategorii. Przeciwno takiemu stanowisku ministerstwa skarbu przedstawiciele wymienionych związków zaprotestowali i oświadczyli, że zapomoga musi objąć wszystkich pracowników, bez względu na stan rodzinny i stopień płacy. Jednocześnie interwenjowali w tej sprawie posłowie: Chłociński, inż. Paczkowski i Dolanowicz (Ch. D.), uzasadniając konieczność wypłacenia zapomogi nie tylko pracownikom samotnym, lecz i samotnym, oraz wszystkich stopnia płacy. Ministerstwo skarbu oświadczyło, iż żądanie to przedstawia Radzie ministrów jednocześnie z wnioskiem, dotyczącym zapomogi, której wysokość określi Rada ministrów i zarządzą natychmiastową wypłatę.

WIEC AKADEMICKI W WARSZAWIE. Wczoraj odbył się w Warszawie wiec ogólno-akademicki w sprawie ordynacji wyborczej do wyłonienia przedstawicieli na ogólny zjazd młodzieży akademickiej we Lwowie. Podczas zjazdu starły się dwa projekty ordynacji: 1) zasady proporcjonalności i 5-przymiotnikowego głosowania, popierany przez młodzież lewicową i projekt wyborów delegatów nie przez poszczególne grupy, lecz przez ogół akademicki, wysuwany przez młodzież prawicową. W rezultacie większość uzyskał wniosek drugi, przy czem opozycjoniści opuścili salę, składając oświadczenie, że udział w wyborach nie wezmą. Po uchwaleniu wniosku o wydalenie z wiccu studentów komunistów, młodzież socjalistyczna przy śpiewie „Czerwonego sztandaru“ opuściła salę.

BOMBACH W REDAKCJACH DZIENNIKÓW WARSZAWSKICH donosi „Kurier Polski“ pod datą 24 bm. następujące szczegóły:

Wczoraj o godzinie 8 m. 45 wieczorem w domu pod 12 przy ulicy Szpitalnej, gdzie mieszczą się z prawej strony od wejścia z bramy: lokale administracji „Rzeczypospolitej“, a z lewej strony na parterze administracja „Kurjera Polskiego“ i „Świata“ — wybuchła bomba. Pociąg znajdował się przy wejściu do administracji „Rzeczypospolitej“ w bramie. W administracji „Kurjera Polskiego“ obecne były wtedy dwie osoby, a w administracji „Rzeczypospolitej“ jeden pracownik. Na szczęście nikt z obecnych żadnego szwanku nie poniósł. Natomiast wybuch uszkodził znacznie lokal „Rzeczypospolitej“, gdzie wytnam zostały drzwi wejściowe, zalamany sufit, wybite wszystkie szyby i uszkodzone meble. Mniejsze szkody poniosł lokal „Kurjera Polskiego“, gdzie również wybite zostały wszystkie szyby i wyrwane drzwi wejściowe od strony bramy. Poza to w podwórzu w wielu mieszkaniach, oraz w domach sąsiednich wyleciały szyby w oknach, a w niektórych miejscach oderwany tynk. Przechodzącą ulicą Szpitalną Karol Radke (Stare Miasto 34) zrzucony został odłamkami szyby; po dokonaniu opatrunku przez lekarza pogotowia ratunkowego, udał się do domu.

Na miejsce wybuchu przybyły natychmiast władze policyjne X. komisariatu, znajdującego się naprzeciwko domu, w którym nastąpił wybuch. W kilkanaście minut po wypadku nadjechały wyższe władze policyjne, sędzia śledczy do spraw szczegółowej wagi, prokurator i inni. Wszczęto energiczne dochodzenie.

Jednocześnie prawie, przy wejściu do redakcji „Gazety Poranniej“ zauważono ładunek bomb, która na szczęście nie wybuchła, bombę tę zalano wodą.

ARESZTOWANIE KOMUNISTÓW W ŁODZI. Z Łodzi donoszą: W drugim dniu Zielonych Świąt policja łódzka aresztowała w mieszkaniu wybitnego rosyjskiego Romana Raszkowskiego 8 młodych ludzi, biorących udział w obradach związku młodzieży komunistycznej. W czasie rewizji znaleziono na literaturę komunistyczną, sprawozdania z działalności komitetu, rękopisy odczytów, wydanych w d. 1 maja br. itd.

ZAJAZD ŚPIEWACZY W TORUNIU. Z Torunia donoszą: W niedzielę i poniedziałek Zielonych Świątek odbył się ogólnopomorski zjazd śpiewaków, na który przybyło 14 towarzystw śpiewaczych z całego Pomorza, Gdańska, oraz Górnego Śląska. Przyjechały również delegacje śpiewaków polskich z Nadrenji, Westfalji i Boloria. Między gośćmi znajdowali się przedstawiciele społeczeństwa amerykańskiego, francuskiego, reprezentanci

cywilnych władz polskich z wojewodą Brejskim na czele, delegacja chóru oficerskiego z Warszawy oraz reprezentanci polskich władz wojskowych.

Caly zjazd przedstawiał się jako uroczysta i wspaniała manifestacja na cześć pieśni polskiej, o której poziomie świadczą nazwiska przybyłych na zjazd, jak pp. Nowowiejskiego, Maszyńskiego, Bartkiewicza, ks. Lewandowskiego i in. Wynik konkursu przedstawia się jak następuje: największą liczbę punktów z chórow mieszanych uzyskało akademickie kolo śpiewacze z Warszawy, z 123 punktami, drugie miejsce zajęła „Lutnia“ warszawska, trzecie „Lutnia“ toruńska, czwarte kolo śpiewacze z Poznania, piąte „Lutnia“ gdańska, uzyskawszy 105 punktów na najwyższą liczbę 123 punktów, szóste gdańskie chóry męskie z 109 punktami na 130 punktów. Razem występowało 25 chórow mieszanych, 15 męskich i 1 żeński. Z okazji tego zjazdu odbyło się odsłonięcie popiersia Moniuszki w parku toruńskim.

MASOWE PRÓBY O DYMISJĘ NAUCZYCIELI W JUGOSŁAWII. Telegram z Belgradu donosi: Profesorowie szkół średnich, których położenie materialne jest opłakane, zgłaszają masowo próby o zwolnienie, ponieważ rząd nie chce uwzględnić ich postulatów. Dotychczas wpłynęło 715 takich podań z Belgradu i prowincji. Słychać, że rząd nie przyjmie tych podań i zamierza profesorów zmusić do dalszej służby na zasadzie ustawy o ochronie państwa.

BEZROBOTNI W ANGLJI. W dniu 4 maja b. r. zarejestrowano w Anglii 1,168.000 bezrobotnych. to jest o 35.000 mniej, aniżeli przed tygodniem, a 317.000 mniej, aniżeli w dniu 1 stycznia b. r.

DALSZE CEGIELKI WAWELSKIE ufundowali 4775 Banięci mż. Szczęsnego Barzykowskiego — żona i dzieci, 4776 Dr Zygmunt i Jadwiga Lilienthalowie; 4777 Pamięci męża i syna — Adela Silberfeldowa; 4778 Pamięci Breańskich, którzy za ojczyznę walczyli — ostatnia z rodu; 4779 Ku uczczeniu pamięci prezesa Winc. z Drozłowa Byzowskiego — Kolo ziemian pow. Gorlice; 4780 Pamięci Idy z Krasowickich Hagemeyerowej — mąż i dzieci; 4781 Dr Matylda Goscienicka — Lwów 4782 Pamięci Leszka Weydy, chor. W. P., odzn. krzyżem „Virtuti milit.“ — rodzice; 4783 Pamięci Wiktoryna i Florentyny Ciechanowskich — synowie i córki; 4784 Pamięci Julja z Tyrbowskich Walterowej w Krakowie. Poza tem wyliczona nauuczycieli pow. węgrowskiego złożyła 108.000 mk. na ogólne cele obudowy Zamku.

PROGNOZA NA SOBOTE. Chłodno, chmurno, miejscami wygodzenie się.

ZGUBA. Kluczyk, znaleziony na ul. Straszewskiej, odebrać można w biurze zarządu drukarni Literackiej, przy ul. Jagiellońskiej 10, I piętro.

TEATRY KRAKOWSKIE:

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Na ostatnim miesiącu sezonu zaprosił teatr im. Słowackiego szereg wybitnych artystów pozakrakowskich celem realizacji pewnych swoich zamierzeń repertuarowych. Na początek pójda występy znakomitej tragiczki p. Wysockiej, która kreować będzie tytułową rolę we wspaniałym poemacie wybitnego poety chorwackiego Iwona Voinjovicia „Matkę Jugowicową“. Podniosły ten utwór osnuty jest na popularnej w całej Słowacji i Szwajcarii legendzie o heroicznej walce Serbów o niepodległość i ich klęskę na Kosowym Polu. Gorąca pieśń o matce-spartance, która poświęca ojczyznę wszystkich swych synów, znajdzie wśród publiczności polskiej niewątpliwie żywe przyjęcie.

Dalszą „Uzta sztyderów“, ciesząca się niesłabnącym powodzeniem od premiery. Jutro po poł. po raz ostatni w tym sezonie „Czapurek“ Hertz; wieczorem „Zmarłychwstanie“, poprzedzone przemówieniem autora.

OPERA I OPERETKA. Ignacy Maam, bohateriski tenor opery lwowskiej wystąpi dwukrotnie dziś w sobotę 26 bm. i jutro w niedzielę 27 bm. o g. 7.45 w w znakomitej operze Verdięgo pt. „Bal maskowy“, której wczorajszą premierą wzbudziła prawdziwy entuzjazm. Dalszą obsadę stanowią pp. Jemimecowa, Bandrowska-Osmecka, Zbigniewiczówna, Romanowska, Maznek, Isakowicz, Różański, Mlewska, Mazurkiewicz. Od dziś ze względu na zwiększone koszty ceny nieznacznie podwyższone.

W niedzielę 27 bm. o 4 po poł. ciesząca się taką sympatją „Bajadera“ w dubotowej obsadzie (występ N. Nadeżdziny).

Z „BAGATE

Deklaracja Piasta

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25 maja. Już na dzisiejszym posiedzeniu komisji budżetowej, na którym rozpatrywano projekt budżetu, mieliśmy przed sobą, co się dzieć będzie jutro na plenarnym posiedzeniu Sejmu. Konfiguracja stronnictw antyrządowych zarysowała się zupełnie wyraźnie i po raz pierwszy otwarcie zblokowane stronnictwa poparte zostały przez kluby mniejszości narodowych. — Z wyniku głosowania nie należy jednak wyciągać zbyt ostatecznych wniosków. Sytuacja bowiem zmienia się ciągle z godziny na godzinę.

Po południu zebrały się na naradę kluby pracownicze. Rzecz prosta, że rozwijano oczekiwanie od klubu Piasta, który zaskoczony ostatnio zajęciem stanowiskiem grupy Dubanowicza i N. P. R. stawiał wszystko na jedną kartę, aby wybrnąć z zagmatwanej sytuacji, którą sam wywołał. Posiedzenie klubu Piasta rozpoczęło się o godz. 3 po południu i trwało do godz. 10.15 wieczorem. W kółkach panowało gorączkowe oczekiwanie wyniku tych narad, które stanowią o wyniku jutrzejszego głosowania na plenum Sejmu. Po posiedzeniu klubu ogłoszono następujący komunikat:

„W dniu dzisiejszym odbyło się plenarne posiedzenie P. S. L. Piasta pod przewodnictwem posła Witos. Przedmiotem obrad klubu była

sytuacja polityczna, zagaił ją poseł Witos, po którym przemawiał poseł Dąbski. Poseł Dąbski wygłosił godzinną mowę, a zakończył ją postawieniem rezolucji zezwalającej członkom klubu na wolną rękę w głosowaniu nad projektem budżetowym. Przeciw stanowisku posła Dąbskiego wypowiedział się większość posłów. W głosowaniu przyjęto wniosek posła Niedbalskiego, nakazujący członkom klubu głosować za całością projektu z wyjątkiem pozycji, dotyczących funduszu dyspozycyjnego prezydium Rady ministrów i ministra spraw zewnętrznych. Wniosek posła Niedbalskiego przyjęto 47 głosami przeciw 12. Po głosowaniu posł Dąbski oświadczył, że on i koledzy jego zastrzegają sobie wobec wyniku głosowania zajęcie stanowiska w czasie odpowiadania.

Jak się dowiadujemy, do 12 głosów posła Dąbskiego przylączyło się pisemnie jeszcze paru innych posłów.

Jak słycać, poseł Witos mimo trudności, na jakie natykał przy tworzeniu większości polskiej ze względu na stanowisko N. P. R. i grupy Dubanowicza, liczy się z tem, że stronnictwa te po obaleniu generała Sikorskiego nie tylko poprzę jego zamiary, ale nawet wstąpią do jego gabinetu.

Sledztwo w sprawie zamachu bombami

Warszawa, 25 maja (Tel. wł.) Sledztwo w sprawie zamachu, dokonanego wczoraj w Uniwersytecie, poruczone sędziemu sledczemu do spraw szczególnych p. Luxemburgowi. Dzisiejszej nocy dokonano aresztowań kilkunastu osób. Dochodzenia prowadzone są z całą energią i pospiechem, jakie wymagają wyjątkowo okoliczności sprawy i niezwykle pogmatwanej sieci poszlak.

Z polecenia komisarza rządu rozlepieno na murach miasta następujące obwieszczenie:

Dnia 24 bm. ponownie dopuszczono się czynu występku przy użyciu środków wybuchowych tym razem w gmachu Uniwersytetu Warszawskiego. Władze bezpieczeństwa wywołują wszystkie siły, aby wykryć przestępców i oddać ich w ręce sprawiedliwości. Celem szybkiego ujęcia winnych, wzywamy wszystkich, którzy posiadają jakiegokolwiek wiadomości, mogące mieć znaczenie dla wykrycia sprawców dokonanego przestępstwa, do zgłoszenia się niezwłocznie do władz prowadzących sledztwo, ul. Senatorska 12 i ul. Daniłowiczowska Nr. 3. — Osoba, która przyczyni się do wykrycia sprawców przestępnych czynów otrzyma kwotę 20 milionów marek.

Ekspertyza wojskowa ustaliła po zbadaniu bomby, podłożonej pod lokal „Gazety Porannej“ i „Gazety Warszawskiej“, że bomba spreparowana była z materiału wybuchowego, noszącego nazwę „Perdit“. Materiał ten wyrabiany jest tylko w Niemczech. Znalezione bomba była w oryginalnym opakowaniu niemieckim. Ustalono nadto, że lunt przy bombie był bardzo lehego wyrobu i temu tylko zawdzięczać należy, że bomba na czas nie wybuchła. Natomiast tam, gdzie wybuch nastąpił, nie znalaziono ani śladu opakowania, co dowodzi o wielkiej sile eksplozji.

W dniu dzisiejszym gmach Uniwersytetu jest zamknięty. Przed bramą główną zbierają się grupy młodzieży akademickiej, wyrażając oburzenie dla sprawców zamachu. Wśród urzędników i służby uniwersyteckiej panuje przynębnienie. Na dziedzińcu rozstawiono liczne posterunki policyjne. Przed gmachem Bratniej Pomocy dokonano już uprzątnięcia i szkła. Komunikacja z mieszkańcami na I i II piętrze, gdzie mieszkają prof. Kłos i sp. Orzecki z rodziną, skutkiem zerwania klatki schodowej odbywa się za pomocą drabiny strażackiej. Na murach Uniwersytetu ukazało się dziś ogłoszenie rektora, zawieszające na przeciąg dwóch dni wszystkie wykłady i ćwiczenia w pracowniach. Na znak żałoby z powodu śmierci prof. Orzeckiego na gmachach uniwersyteckich powiewają czarne flagi.

W związku z ostatnimi zajęciami na uniwersytecie i wczorajszym zamachem bombowym odbyło się posiedzenie komisji wykonawczego II. ogólnego krajowego zjazdu młodzieży akademickiej. Na posiedzeniu tem ustalono tekst odezwy, wywołującej młodzież akademicką do zachowania bezwzględnej spokoju i niedawania posłuchu wrogim żywiołom. — Odezwa potępia zarazem stosowaną obecnie barbarzyńską metodę, wprowadzoną do walki politycznej.

W związku z ostatnimi wybuchami bomb „Kurjer Polski“ zaznacza, że równocześnie uszkodzenie administracji „Kurjera Polskiego“ i „Rzeczypospolitej“, podłożenie bomby w „Gazecie Warszawskiej“ i „Kraakowskim Nowym Dzienniku“ symbolizują znaczenie tych zamachów, jako prób terroru i destrukcji, zwróconych przeciw wszystkim. Ujęcie i unieszkodliwienie sprawców, jest w tym wypadku czemś więcej jak policyjnym postulatem.

W KOMISJI ADMINISTRACYJNEJ.
Warszawa, 25 maja (Tel. wł.) Ostatnie zamachy w Warszawie były przedmiotem ożywionej dyskusji na wczorajszym posiedzeniu komisji administracyjnej. Obecni na posiedzeniu przedstawiciele władz oświadczyli, że policja posiada już pewne dane, prowadzące na trop sprawców zamachów.

Przyjąwszy, że zamachy mają to polityczne, postawie z prawicy szukał sprawców w obiegu lewicy, i na odwrót.

Ostatecznie uchwalono wniosek pos. Korfańskiego, wywołujący ministra spraw wewnętrznych o udzielenie komisji wyjaśnień.

PRASA WOBEC ZAMACHÓW.
Warszawa, 25 maja (AW). Prasa wieczorna energicznie potępia ohydne zamachy terrorystyczne.

Lwów, 25 maja (AW). Dzienniki lwowskie w artykułach wstępnych protestują energicznie przeciwko stosowanemu ostatnio przez nieznanych sprawców terrorystycznym i barbarzyń-

skim metodom walki, których tragiczną ofiarą padł wczoraj profesor uniwersytetu warszawskiego Orzecki.

Zgon prof. Orzeckiego

Warszawa, 25 maja (Tel. wł.) Ofiara zbrodnicy zamachu prof. Roman Orzecki zmarł dziś w szpitalu św. Rocha o godz. 19.30 rano. Przy konającym znajdowała się żona, pięcioletnia córka i syn. Umierający do ostatniej chwili zachował przytomność i rozmawiał z rodziną. Sp. Orzecki większą część życia spędził w Rosji, mianowicie w Jarosławiu, gdzie wykładał statystykę w tamtejszym liceum. W czasie przewrotu bolszewików, przemawiając ołbrzymie trudności, przenosił się do Kijowa, skąd następnie do Polski.

ŻAŁOBNE POSIEDZENIE SENATU.

Warszawa, 25 maja (Tel. wł.) Senat uniwersytecki odbył żałobne posiedzenie, na którym rektor poświęcił serdeczne wspomnienie sp. prof. Orzeckiemu i wyraził oburzenie z powodu zamachu na nietykalny przybytek nauki. Pogrzeb sp. Orzeckiego odbędzie się w poniedziałek.

Senat ustalił tekst odezwy do społeczeństwa i młodzieży akademickiej.

Państwowa gospodarka leśna

Ze sfer przemysłowo-handlowych otrzymujemy następujący artykuł:

Myśl p. ministra skarbu co do stworzenia z przedsiębiorstw państwowych osobnych jednostek gospodarczych o charakterze handlowym, należy powitać z zadowoleniem i życzyć, aby najprędzej w czyn się zamieniła. Jest bowiem udowodnionym faktem, że niemal wszystkie przedsiębiorstwa państwowe wykazują olbrzymie deficyty, które z roku na rok wzrastają. Podczas gdy gospodarcze przedsiębiorstwa państwowe leśne, naftowe, kolejowe lub inne, stanowią olbrzymie niewyzerpane bogactwo, zdolne do podniesienia zasobów finansowych skarbu państwa i zmniejszenia deficytów ogólnych, lub nawet zrównania budżetu państwowego, to są one dziś ciężarem, tem trudniejszym do zniesienia, że wynika on jedynie z wadliwego, niehandlowego prowadzenia tych przedsiębiorstw.

A straty z gospodarczych państwowych przedsiębiorstw są tem większe, im więcej państwo w danej gałęzi przerabia przemysłowo lub handlowo. Jedynie te przedsiębiorstwa przynoszą pewne zyski, w których państwo spienięża ryczałtowo surowce, nie wadząc się ani w przemysłową przeróbkę, ani w detaliczny handel, lecz pozostawiając ten zakres w drodze kontraktów prywatnym osobom prawnym lub fizycznym. Do takich gospodarstw należy przede wszystkim państwowe lasy, których powierzchnię oblicza się na około 2 miliony 500 tysięcy ha, a roczny etat, do wyrobu przypadający, na około 7 milionów metrów sześciennych. Podczas gdy dochód z lasów państwowych obliczany był według budżetu p. ministra skarbu Michałskiego na około 24 miliardów Mkp., co przy ówczesnej relacji 1 fr. szwajc. = 800 Mkp. = 30 milionom franków szwajcarskich, to według szacowań, obecnym budżetem p. ministra Grabskiego objętych, dochód z lasów państwowych w roku bieżącym ma wynosić około 75 milionów złotych polskich, a więc tyleż franków szwajcarskich.

Czy to proliminowane podwyższenie dochodów z 30 milionów złotych polskich na 75 milionów, a więc około 250%, przypisać należy lepszej gospodarce państwowej, czy też poprawiła się w ciągu jednego roku koniunktura światowa w tym stopniu nawet w pełnowalutowej walucie?

Jesteśmy przekonani, że ani jedno, ani drugie przypuszczenie nie jest słusznym. W gospodarce państwowej nie się w tej gałęzi nie zmieniło, jakkolwiek nowe eksperymenty robiono, zaś koniunktura światowa na rynkach drzewnych, w dobie waluty oceniana, raczej się dla Polski pogorszyła, choć ceny nie uległy zmianom, bo w tym czasie koszt przewozu kolejowego znacznie podrożniał, a nadto inne kryje północno-wschodnio-rzeczy ogromne masy drzewa na rynki zagraniczne.

Właściwą przyczyną tego nadmiernego, a prztem pozornego podwyższenia dochodów ze źródła leśnego jest wprowadzenie do kontraktów leśnych między skarbem państwa a prywatnymi stronami zawieranych, nowej, pozornie błyskotliwej, jednak niezdrowej i niemożliwej do utrzymania zasady. Podczas gdy dawniej skarb państwa pobierał tytułem ceny kupna za drewno na pniu pewną, w kontraktach procentowo wyrażoną ilość drewna gotowego, na budulec i deski przerobionego, i tę cenę kupna używał na cele odbudowy, to od roku wprowadzono do kontraktów leśnych zasadę niestabilnych cen. — Przedsiębiorca, ubiegający się

o otrzymanie do wyrobu pewnych sekcji leśnych na dłuższy czasokres, musi zgodzić się na wstawienie do umowy postanowienia, że zgadza się na zapłatę takiej ceny kupna, jaką Okręgowy Zarząd dóbr i lasów państwowych w dniu wystawienia asygnaty płatniczej zażąda.

Zbytecznym byłoby wykazywać, że takie jednoznaczne oznaczenie cen przez jednego kontrahenta, w czasie, kiedy drugi kontrahent już jest mocno zaangażowany i kiedy znajduje się w przymusowym położeniu wskutek inwestycji, jakie w przedsiębiorstwo włożył, mieści w sobie zarodek zła, że spiecznia się ono w pojęciu prawnem i handlowym dobrym obyczajom, że jest bezprawne, choćby nawet jednym z kontrahentów był skarb państwa. Takie postanowienie byłoby do pewnego stopnia znośnem, gdyby skarb państwa z prawa dowolnego oznaczania cen w późniejszych terminach korzystał z umiarkowaniem, to jest, gdyby te ceny tylko w tym stopniu podwyższał, o ile waluta nasza się obniżyła, lub koniunktura targowa poprawiła. Jeżeli jednak zarządy dóbr i lasów państwowych podwyższają ceny dowolnie, bez względu na warunki targowe i relacje walutowe, jedynie na mocy preponderancji, kontraktem uzyskanej, to takie nieuzasadnione srubowanie cen wprowadza chaos w stosunki handlowe, czyni przedsiębiorstwo, mimo racjonalnego prowadzenia, nieopłacalnem, pasywnem, uniemożliwia konkurencję i wykonanie zobowiązań kontraktowych, wskutek czego skarb państwa traci kontrahentów i spodziewane dochody widzi tylko w preliniarzach, a nie w rzeczywistości. Takie nieprawne, gospodarczo nieuzasadnione, dowolne podwyższanie jest bezwarunkowo tak dla skarbu państwa, jak i dla społecznego gospodarstwa szkodliwe.

Zachodzi ważne kwestja, jaka forma kontraktów jest w obecnych czasach zarówno ze względu na gospodarstwo społecznych, jak i z punktu widzenia interesów skarbu państwa, najodpowiedniejszą i jaki stosunek kontraktowy najbardziej uwzględnia obecne, niestabilizowane walutowe i targowe warunki spieniężenia surowca drzewnego.

Przy rozpatrywaniu tej kwestji należy przede wszystkim stwierdzić, że oznaczenie cen na dłuższy przedział czasu w markach polskich stało się niemożliwe, z uwagi na ciągłą zmienność tej waluty i na to, że nasz pieniądz obowiązujący nie może już niestety spełnić funkcji miernika wartości. Wobec wprowadzenia złotego polskiego, jako stałego miernika, byłoby najprostszą sprawą wprowadzić również do kontraktów leśnych stałą cenę, wyrażoną w złotych polskich. W tym wypadku miarodajne byłyby państwowe ceny taryfowe, obowiązujące w chwili zawierania kontraktów, a w markach polskich wyrównane na złote polskie po ówczesnym kursie franka szwajcarskiego przechowane, następnie zaś na złote polskie po kursie dnia zapłaty, na marki polskie obliczone.

Gdyby taka zasada została przyjęta, to przywrócono zostałyby przedwojenny stosunek kontraktów między skarbem państwa a przedsiębiorcą, i mimo dewaluacji kontraktów leśne budowane byłoby na stałej walucie, wskutek czego żadna ze stron nie byłaby narażoną na straty, z dewaluacji wynikające. Natomiast pozostałoby ryzyko, wynikające z każdorazowej zmiany koniunktury, które jednak zawsze w umowach kupna i sprzedaży istniało. Gdyby skarb państwa chciał uniknąć wszelkich strat i ryzyka, zarówno z dewaluacji, jak i koniunktury handlowej wynikających, gdyby równocześnie dążył do osiągnięcia najwyższej sprawiwalnej ceny za surowiec, to jest takiej ceny, która odpowiadałaby w równej mierze interesom obu kontrahujących stron, oraz wzajemnym świadczeniom, to w tym wypadku możnaby najgorzej zaliczyć oddawanie wyrębów na dłuższy czasokres na podstawie kontraktów spółki, opartych na następujących zasadniczych postanowieniach:

1) W celu najkorzystniejszego spieniężenia rębnych drzewostanów z lasów państwowych, zawiera skarb państwa z prywatną osobą jurydyczną lub fizyczną co do poszczególnych jednostek gospodarczych umowę spółki w formie, którą prawnicy uznają za odpowiednią.

2) Do tej spółki wnosi skarb państwa drewno na pniu w ilościach i jakościach etatowych, planem gospodarczym przewidzianych. Nadto wnosi skarb państwa do spółki używanie wszelkich dróg, gruntów i ewentualnych urządzeń technicznych, tak, jak używać ma prawo.

3) Przy prywatna strona kontraktująca przyjmuje zobowiązania:

a) finansowania całej przedsiębiorstwa;

b) wykonania własnymi środkami wszelkich urządzeń technicznych, jako to: koleje, tartaków, zakładów przemysłowych, budynków mieszkalnych, ładowni i t. d., jednem słowem wszelkich do racjonalnej przeróbki potrzebnych inwestycji, w umowie dokładnie określić i opisać się mających.

4) Przeprowadzenia całej przemysłowej przeróbki drewna od pnia aż do gotowego produktu targowego własnym kosztem, pod własną odpowiedzialnością i na zasadach najracjonalniejszych, fachowej gospodarki, w umowie bliżej opisać się mającej.

5) Sprzedaży gotowego materiału na najkorzystniejszych warunkach z pominięciem wszelkich spekulantów i dróg inieuzskowych.

6) Przeprowadzenia całej administracji i kontroli, oraz utrzymania odpowiednich biur, prowadzenia ksiąg handlowych i t. d.

7) Za drewno na pniu i za świadczenia pod 1) wyrażone otrzyma skarb państwa od Spółki pewną procentowo wyrażoną część całej brutto obliczonej kwoty, ze sprzedaży w ciągu roku bilansowej uzyskać się mającej, to jest od całej kwoty zbytu. Za kwotę zbytu będzie uważana ta ilość pieniędzy i w tyehsanych walutach, jakie po przetworzeniu frachtów kolejowych i morskich loco waz stacji załadowniczej za faktycznie sprzedany materiał uzyskana zostanie. Ta kwota zbytu będzie corocznie wyśrodkowana równocześnie z zamknięciem ksiąg, na jej poczet udzielać będzie spółka skarbowi państwa zaliczek w wysokościach, kontraktowo ustalonych.

8) Oprócz pewnej części kwoty zbytu, drogą ofertowych rozpraw i kontraktów ustalonych, otrzyma skarb państwa od spółki pewien, również drogą ofert ustalony, udział w zyskach i stratach przedsiębiorstwa.

9) Ponieważ skarb państwa w tym wypadku biernym, cichym spółnikiem, wobec trzecich osób za zobowiązania spółki nieodpowiadającym, prztem musiałby zastrzec sobie prowadzenie ścisłej, dokładnej opisać się mającej kontroli, która jednak

takby miała być prowadzoną, iżby nie krępowała wolności działania przedsiębiorcy.

6) Dalsze postanowienia umowy, jako też wszelkie rygory miałyby kontraktowo być określone.

Korzyści, jakiby wynikały ze stosunku umownego na zasadach, w powyższy sposób zbudowanego, byłyby olbrzymie. Przedewszystkiem stosunek prawny między skarbem państwa a stroną oparłby się na bezwzględnej słuszności i sprawiedliwości, bo zapewniłby obu stronom taki dochód, jakiby odpowiadał wzajemnym świadczeniom. Ani stosunki walutowe, ani też koniunktury handlowe nie wpływałyby ujemnie na słuszny i sprawiedliwy rozdział dochodów, stosownie do świadczeń i osiągniętych wyników za sprzedaży gotowego i przerobionego produktu. Zarówno skarb państwa, jak i przedsiębiorca, byłby w najwyższym stopniu zainteresowany w najekonomiczniejem prowadzeniu interesu i w najkorzystniejszej sprzedaży gotowego drewna, która to okoliczność wpłynęłaby również na najlepsze wyzyskanie bogactw naturalnych w naszych lasach się znajdujących. Całe wykonanie przemysłowo-handlowe powierzyłoby w rękach prywatnych i zyskałoby przez to na sprężystości, doświadczeniu kupieckim i fachowem, oraz intensywnym kierownictwem.

W dwójkiem oznaczeniu ceny drewna na pniu, to jest w części brutto kwoty sprzedaży, oraz w części zysków miałyby skarb państwa zawsze zabezpieczenie, że otrzyma za swój surowiec pełną wartość i że przedsiębiorca znajdzie swój zarobek, nie na koszt odstępującego drewno, lecz wyłącznie za swoją pracę, ryzyko i finansowe zaangażowanie się.

Następujące przykłady wyświetlą to twierdzenie. Przypuśćmy, że sprzedano 1.000 metrów sześciennych drewna na zasadzie 12% od brutto kwoty zbytu i 40% od zysków i że za sprzedany materiał osiągnięto:

a) przy złej koniunkturze i własnych kosztach za 1 metr sześcienny obrabionego materiału Mkp. 200.000 za 600 metrów sześciennych desek po 250.000 = 150.000.000;

b) przy dobrej koniunkturze i własnych kosztach za 1 metr sześcienny obrabionego materiału Mkp. 220.000 za 600 metrów sześciennych desek po 350.000 = 210.000.000.

Przy alternatywie a) otrzymałby skarb państwa za 1.000 metrów sześciennych drewna 30 milionów, czyli 30.000 Mkp. za 1 metr sześcienny drewna, a kupiec miałby na 1 metrze sześciennym drewna zarobek 18.000 Mkp.

Przy alternatywie b) otrzymałby skarb państwa za 1 metr sześcienny na zasadzie powyższego rachunku 56.400 Mkp., podczas gdy przedsiębiorca miałby zysk 46.800 Mkp. na 1 metrze sześciennym.

Jest rzeczą ogólnie wiadomą, że wyniki z kontraktów nietykają do ustalonych warunków zalegają, lecz przedewszystkiem od osób, które je zawierają. Nie pomoże nawet najidealniejszy kontrakt, jeżeli osoby, zawierające go, będą nieodpowiednimi wykonawcami. Długoteż skarb państwa, wadząc się z prywatnymi osobami w stosunek prawny, tu opisany, miałby zwrócić najbezpieczniejszą uwagę na dobór swego partnera i troszczyć się o to, aby jedynie osoby prawne lub fizyczne, fachowo i komercyjnie ugodzone, uczciwe i finansowo silne, depuszczane były do konkurencji, bo osoba kontrahenta wpływa przy tej konstrukcji interesu na ogólny wynik znacznie więcej, niż nawet nieco wyższe oznaczenie procentu kwoty zbytu lub udziału, jakie przy bezwzględnej konkurencji ofertowej dąłaby się ewentualnie osiągnąć.

Poniważ niektóre kraje zagraniczne, jak n. p. Jugosławia i Austria, przyjęły już podobne zasady dla kooperatywa, a nadto u nas pomiędzy prywatnymi właścicielami lasów a przemysłowcami zawierane były zupełnie analogiczne układy z dobrym wynikiem dla obu stron, przeto sądzimy, że mroczniane czynnik rządowe poruszone tu myśli ze wszelkich stron rozważają i „mutatis mutandis“ w czyn wprowadzą.

H. F.

Wiadomości giełdowe

Z GIEŁDY KRAKOWSKIEJ. Na rynku dewizowym znowu silna tendencja zwyżkowa, zwłaszcza z początku zebrań, spowodowana spadkiem naszej waluty na giełdach zagranicznych. Z wyjątkiem Berlina, który utrzymał się na dotychczasowym poziomie, wszystkimi gatunkami robiono po kursie znacznie podniesionym.

Dział akcji przemysłowych i handlowych bez większej zmiany. Robiono przeważnie po kursie utrzymanym, niektóre papiery cieszyły się większym powodzeniem, jak: Pharma, Poick, Górka, Siersza górnicza, Pokucie, Strug, Cmielów, Siersza elektryczna i Niemojowski i poprawiły lekko kurs. Innymi obracano po kursie utrzymanym. W akcjach bankowych tendencja zniżkowa, papiery procentowe bez obrotów.

CEDUŁA KURSOWA

z dnia 25 maja 1923

Waluty i dewizy:		
Dolary St. Zj. trans.	53200—52800	Czeki
Funtów szterl. trans.		245000—244000
Franki franc. trans.		34000—34000
Franki belg. trans.		3140
Franki szwajc. trans.		9600—9700
Liry włoskie trans.		2080
Murki niem. trans.		099—1
Korony austr. trans.		077—076 1/2
Korony czeskie trans.	1610—1615	1620
Korony węg. trans.		1050

Akcje barkowe:

	Transakcja
Pol. Bank przem.	12000 16000 15000
Bank Hipoteczny	15000 20000
Bank Malopolski	10000 15000 13000
Ziem. Bank Kred.	17000 22000
Powz. Bank Kred.	13000 24000
Bank Komercyj.	9000 14000
Bank Zw. spo. zar.	150000 175000 170000—165000

Akcje Tow. handlowych:

Pol. Tow. handl.	12000 15000 12500—13500
Impex	1000 1300 1300
Pharma	6000 7000 62000—67500
Polski Glob	2500 3500 3000
Hurtwig	25000 45000
Polbal	15000 20000
Zegluga Polska	4500 5500 5000

Akcje Tow. przemysłowych:

Zielonkowski	250000 425000 395000—405000
Cegielski	50000 60000 57000—60000
Parowoz	80000 92000 82000—88000
Automotor	13000 17000 16000
Polegna	20000 22000 21000
Trzebinia	55000 68000 60000—64000
Poick	25000 35000 28000—32000
Górka	35000 37000 35000—37000
Siersza	24000 27000 25000—26000
Tepege	10000 11000 10500—11000

Polska Nafta	35000 45000 38000—40000
Pokucie	30000 40000 32000—37000
Strug	23000 27000 25000
Krakus	55000 60000 60000—58000
Chodorów	150000 170000 160000—162500
Cmielów	100000 120000 100000—115000
Elektr. Siersza	25000 30000 27000—29000
Niemojowski	30000 37000 35000—36000
Fab. Kap. Myślenice	14000 17000 16000

GIEŁDA WARSZAWSKA. (25 maja). Bank dyskontowy 300.000, Bank handlowy w Warszawie 325.000, 325.000—330.000, Bank kredytowy w Warszawie 65000—80000—75000, Bank przemysłowy we Lwowie 13500—14500, Bank zachodni 330.000—325.000—340.000, Bank związku sp. z ohrk. Poznań 150.000, Bank zjednoczenia ziem pol. 55000—55000, Pol. 250.000—215.000, Wilat 24000—22500, Czestochowa 625.000—600.000—610.000, Cukier Warszawa 775.000—725.000, Firley 46500—44000, Drzewny przemysł 15500—15000—16000, Cegielski 57000—52000—52500, Orthwein 55000—54000—56000, Rudzki 88000—82000, 11 em. 82000—82000, Ursyn 210.000, 11 em. 97500—85000, Parowoz 86000—88000—82000, Zawiercie 7000.000—7800.000—7700.000, Bednawski 47000—45000, Hurt 23750—21750, Zegluga 20000—18500, Elektryczność 320.000, Spirytus 155.000—160.000—137.500, Polska Nafta 40000—35000, Lenartowicz 26500—27500—26000, Siła i Swiatlo 58000—55000—56500, Cmielów 110.000—105.000—110.000, Norblin 65000—58000, Zachodnie tow. 21500—21000, Czerek 365.000—330.000—345.000, Gostawice 200.000—160.000—165.000, Michałow 185.000—170.000—180.000, Węgeli 455.000—400.000—475.000, Lippol-Pau-Lewenstein 69.000—50.000—45.000, Ostrowiec 275.000—265.000, Robn-Zielinski 56000—54000, Starachowice 240.000—234.000 5 em. 220.000—210.000—211.000, Poick 32000—35000, Zielonkowski 415.000—425.000—390.000, Zyrardow 5.500.000—5.400.000—5.500.000, Borkowski 45000—41500, Jablkowski 29000—18000, Polbal 19000 17000, Haberbusch 115.000—105.000, Majewski 200.000 Nobel 110.000—100.000—105.000, Chodorów 105.000—112.500—155.000, Trzebinia 62000—55000—60000.

Waluty: Dolary amer. 51500—51750—51500, sprzedaż 51750, kupno 51250, marki francuskie 3470, marki niemieckie 097—096, kupno 096, sprzedaż 1570.

Czeki: Belgia 29750—2970, sprzedaż 2985, kupno 2955, Berlin 097—096, sprzedaż 098, kupno 094, Górnisk 097—096, sprzedaż 098, kupno 094, Holandia 20500—20500, Londyn 241.500—241.750—239.600, sprzedaż 240.750, kupno 238.540, Nowy York 51500—51750—51500, sprzedaż 51750, kupno 51250, Nowy York drobne sprzedaż 51700, kupno 51260, Paryż 3475—3440, sprzedaż 3457, kupno 3423, Praga 1580—1560, Szwajcaria 945—950, sprzedaż 9397, kupno 9308, Wiedeń 076 1/2—074, sprzedaż 074 1/2, kupno 073, Włochy 2540—2555.

Papiery procentowe: Miljonówka 1750—1650, 4 1/2% Tow. kred. ziem. za 100 rubli 4500—4400, 4 1/2% kred. ziemskie za 100 marek

Do P. T. Publiczności! Kto jeszcze nie ma wózka dziecięcego, amerykańskiego lub sportowego, niech się uda do firmy: Taraba i Bębenek, Kraków, ulica Grzegorzewska 30 lub ul. św. Jana 26, 1244 3 3

Zgubione papiery wojskowe na nazwisko Antoni Łuszczykiewicz, podchorąży, anielizacja się. 1326

Okazyjnie do sprzedania:

Maszyna do szycia drutem pudełek na płask, 32 cm. 1260

Sztańca. 15 tysięcy tekturowych pudełek płaskich, oklejanych papierem glansowanym (mniejszych i większych). Zgłoszenia pod „W. G.“ do Administracji „N. Reformy“.

Wzrostki dziecięce odnawia precyzyjnie Pichowicz, Kraków, al. Mikołajska 7. Gumy odciga na poczekaniu. 1267 5 5

Sprzedaje eleganckie powozy i wózki na resorach, z badami i bez, również przyjmują odnowienia i gruntowne reperacje i ramowienia na nowe Pracownia powozów Jana Szumskiego, Kraków, ulica Rakowiecka L. 11. 1303

Wszelkie naprawy okularów i cwikierów, wstawianie szkieł i t. p. wykonuje najstaranniej tanio i szybko H. NIEMETZ, optyk i mechanik w Krakowie, ul. Earmelicza 15. 1053 13 13

Nowość! Nowość!

Wacław Grabiński

Niedyskrecje księżycy

(humoreski)

Strażniczy cnoty. — Fuszer. — Inny departament. — Tajemnica letniej nocy. — Frygoda samobójcy.

Cena zasadnicza 0.50.

Tęgoż autora:

- Wojenny balonik . . . 1.—
Pieśń . . . 2.50
Rymy i proza . . . 1.50
Przesilenie . . . 1.—
Dwie nowele . . . 0.50

Mnożnik — ustalony przez Związek księgarzy-wydawców w Warszawie.

Gebthner i Wolff, Kraków

Zakład wychowawczy sierot Kraków-Lębów, ul. Królewska 65, pod opieką SS. Miłosierdzia, utrzymujący i wychowujący 100 sierot, z powodu rosnącej drożyzny znajdują się w bardzo przykrych warunkach, przeto zwraca się z prośbą do serc szlachetnych, którym dobro młodzieży nie jest obojętne, by łaskawie zechcieli przyjąć z pomocą. 361

Księgarnia katolicka

Kraków, ul. Florjańska 1 otrzymała na skład kilkanaście ostatnich egzemplarzy dzieł:

K. Bartoszewicz. Księga pamiątkowa Konstytucji 3 Maja. Cena 2 tomów z ilustracjami 1800 Mk.

K. Bartoszewicz. Antysemityzm w Polsce do końca XVII wieku. Cena 900 Mk.

K. Bartoszewicz. Wojna żydowska w r. 1859 (początki asymilacji i antysemityzmu). Cena 600 Mk.

Pieśni polskie. Najlepszy wybór pieśni narodowych — ozdobnie oprawne w płótno angielskie, ze srebrnym orłem 800 Mk.

(Dzieła te oddawna są wyzerpane w handlu księgarskim). 82

MINISTERSTWO WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

KONKURS

na posadę dyrektorki Państwowego seminarjum gospodarstwa domowego w Warszawie Kandydatki z wyższym wykształceniem, względnie z odpowiednimi studjami fachowymi i praktyką, zechcą wnieść podanie, zaopatrzone świadectwami (ewentualnie w legalizowanych odpisach) do Departamentu szkół zawodowych (Warszawa, Bagatela 12) do końca czerwca b. r.

Warszawa, dnia 18 maja 1923 r.

Za ministra: M. Jarniński dyrektor departamentu.

1320 2 2

Pierwszorządny zakład krawiectwa damskiego MICHAŁA KAPUSTY

Kraków, ul. Szewska 24, I. p., narożnik plant wykonuje

kostjumy angielskie francuskie, płaszcze, suknie i bluzki z własnej lub powierzony materji. 19 6 6

Wielki wybór materiałów krajowych i zagranicznych.

Już wyszedł z druku i jest do nabycia we wszystkich kioskach, na stacjach kolejowych i w księgarzniach mniejszych. Ważny od dnia 1 czerwca 1923 r. Jedynie niarodajne źródło informacji dla podróżnych. 1927

MIĘSCOWOŚĆ KURACYJNA

KUDOWA (Śląsk)

oddawna z doskonałym skutkiem stosuje się do chorób serca, krwi, przy cierpieniach nerwowych, kobiecych i chorobach przemiany materji. Najsilniejsze źródła arseno-żelaziste. Naturalne kąpiele mineralne i błotne. 1135

Krzesła do wyplatania trzcina

przyjmuje 759

Małopolski Związek koszykarski, Smoleńska 12, I. p.

! LUCYNA ! Warszawa, Boduena 2. Tel. 46-03 NOWE MODELE wykwintnych sukien, kostjumów i okryć

MAŁOPOLSKI ZAKŁAD ODZIEŻY Podgórze, ul. Nadwiślańska L. 16 Filja: ulica Szczepańska L. 3 poleca

Przewodnik turystyczny po Krakowie.

Wawel i muzea:

Zamek królewski na Wawelu zwiedzać można od godziny 9 to zroku. Wstęp do Zamku 500 mkp. (Zarząd Zamku królewskiego tel. 1262). Groby królewskie, grób Mickiewicza i skarbiec w katedrze na Wawelu zwiedzać można w dniu pośrodku o godzinie 10, w niedzielę i święta po nabożeństwach. Groby zasłużonych w krypcie na Skałce, grób Skargi w kościele św. Piotra, oraz skarbiec N. P. Marij zwiedzać można w chwilach wolnych od nabożeństw, za zgłoszeniem się do zakrystji. Muzeum Narodowe, Sukiennice, tel. 168, otwarte jest codziennie od godz. 10—2, za opłatą 1500 mkp. od osoby; zbiorowe wycieczki otrzymują zniżki w kancelarji Muzeum w Sukiennicach. Muzeum im. Eryka hr. Czapskiego, ul. Wolska 10, wraz z lapidarium, otwarte z wyjątkiem wtorków i piątków codziennie od godz. 10—2, za opłatą 1000 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. Dom i muzeum Jena Matejki, ul. Florjańska 41, dzieła abiny mistrza, otwarte codziennie od 10—2, za opłatą 800 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. Barkanin czyli t. zw. Rondel bramy Florjańskiej, zabytek architektury z końca XV i XVI w., w lecie otwarty przez cały dzień, w miesiącach zimowych za zgłoszeniem się w kancelarji (najmiej 5 osób) za opłatą 1000 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. Wieża Marińska w lecie otwarta codziennie od godz. 10—12, w miesiącach zimowych za zgłoszeniem się w kasie muzealnej w Sukiennicach. Opłata 1000 mkp. od osoby. Zniżki jak poprzednio. Muzeum Czartoryskich, ul. Pijarska 6, otwarte dla zwiedzających we wtorki i piątki od godz. 9—1 w południe, o ile w ten dzień nie przypada święta. Miejskie Muzeum przemysłowe, ulica Smoleńska 9, tel. 1339, otwarte od 10—1. Muzeum etnograficzne, na Wawelu otwarte codziennie. Wstęp w niedzielę, wtorki i czwartki 50 mkp., w inne dni 100 mkp. Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych, pl. Szczepańska 1, tel. 8, otwarta codziennie od g. 10—4. Wstęp 5000 mkp. Wystawa przemysłowego Ligi pomocy przemysłowej ul. Straszewskiego 1, 28, wstęp wolny od godziny 9—1 i od 3—6.

Władze:

Województwo, ul. Basztowa L. 26, tel. 1141; godz. przyjęć: wojewoda od 11—1, godz. urzęd.: od 8—3, dla stron od 10—1. Starostwo krakowskie, ul. Starowińska L. 13, tel. 2654; godziny przyjęć: starosta od 11—1, godz. urzęd.: od 8—3, dla stron od 10—1.

Magistrat, plac WW. Św. Jęży L. 3, tel. 46; godz. przyjęć w przydzim miasta: od 12—2 z wyjątkiem niedziel i świąt; godziny urzędowe od 8—2. Dyrekcja kolei państwowych, plac Matejki L. 13, telefon 2458; godziny przyjęć: prezes dyrekcji od 11—1, godz. urzęd.: od 8—3 z wyjątkiem niedziel i świąt. Dyrekcja policji, ul. Krupnicza L. 34, telefon 458; godziny urzędowe: od 8—3. Izba skarbowa (Władza skarbowa II instancji na Województwo krakowskie), ul. Itełowa L. 2, II p., telefon Nr 225. Prezes Izby przyjmuje strony codziennie od godz. 12—1 z wyjątkiem niedziel i świąt; w biurach godziny dla stron od 11—1.

Biura kupna i ogłoszeń.

„Udzielność“ Biuro kupna i sprzedaży kamieni, realności, towarów sprzedaży i przyjmuje do kupna. Podwało 3, obok poczty.

Ogłoszenia prasowe i reklamowe

„Ruch“, S. A., ul. Szczepańska 9, tel. 369.

Revizja losów.

Biuro rewizji losów przy Domu Informacyjnym Eibenschütz, Rynek 8.

Księgarnie.

Księgarnia i sprzedaż gazet: „Ruch“, S. A., ul. Szczepańska 9, tel. 369.

Kina.

Kino „Opłeka“ ul. Zielona 17. Czysty zysk dla inwalidów wojennych. Przedstawienia codziennie od godz. 5-tej, w święta od 3-ciej.

Laboratorium kosmetyczne

Franciszka Badaższek, Grodzka 3, I. p. poleca dobrze zaopatrzony zakład w wyroby kosmetyczne, włosowe oraz kupuje wycieczki.

Obuwie.

KONKURENCYJNA PRACOWNIA SZWESKA A. PAŁKI Kraków, Rynek gł. 30, I. p.

Stanisław Machaj

ul. św. Tomasza L. 9. Magazyn i pracownia obuwia damskiego, męskiego i dziecięcego.

Najnowsze fasony angielskie, francuskie, warszawskie, stale na składzie w wielkim wyborze.

Lalki.

Nowo otwarta KLINIKA LALEK Kraków, ul. Basztowa L. 15.

Składy fortepianów.

Największy w Małopolsce skład fortepianów Heleny Smolarskiej ul. Szewska 9, I. p.

wyłączne zastępstwo firm światowej sławy

- Bechstein
Blüthner
Bösendorfer
Ehrbar
Förster
Seiler
Schweighofer
Steinweg
Quandt
Wirth

Telefon 1005.

GEFIA Oddział dla zakładów przemysłowych — obecnie zaraz do oddania Do fabrykacji wełny drzewnej Parowe urządzenie kuchenne

CAZIMI METAMORPHOSA KREM-MYDŁO-PUDER UDELIKATNIAJĄ CERE USUWAJĄ WSZELKIE JEJ WADY ŻADAĆ WSZĘDZIE!

TOWARZYSTWO MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH „KŁOS“ POZNAŃ Adres telegraficzny: „Towkłos“

Tłuszcz roślinny jadalny Kunerol zawiera 100% tłuszczu, przeto jest ideałem każdej gospodyni.

AUTO-KONCERN Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością WARSZAWA, GALERIA LUXENBURGA